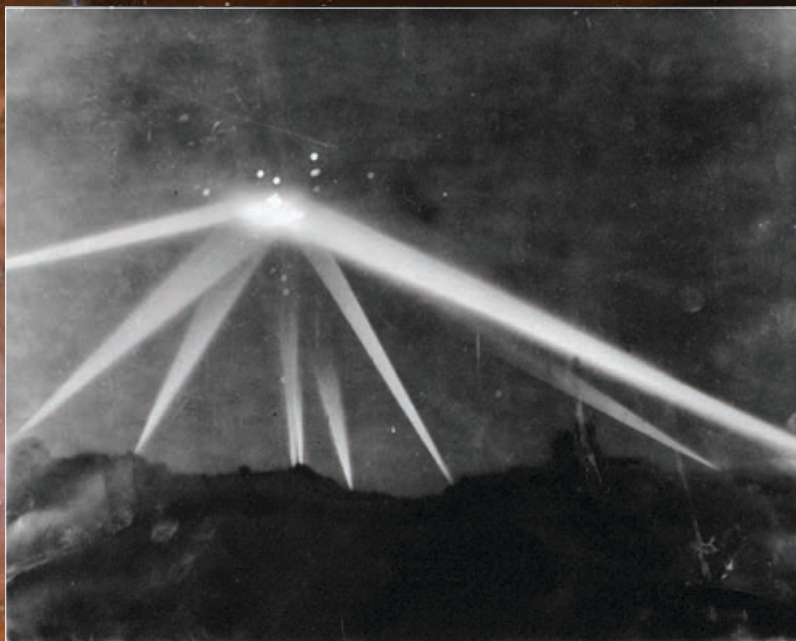

UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 4 2006 25. ÅRGANG

Slaget om Los Angeles

Intervju med David Clarke

**Liten "alien"
funnet i Chile**

ABONNEMENTSPRIS KR. 260,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 70,-

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 4 2006 - 25. ÅRGANG

Logoen til venstre viser et
bilde tatt av Hessdalen-
fenomenet i 1984

Utgitt av UFO-NORGE - en landsomfattende organisasjon

Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
Mobil: 415 43 419
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Redaktør Internett

Harald Søvik
Presteveien 12C
1344 Haslum
Tlf. 924 54 291
E-post: harald.soevik@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Rune Enger
Rosenkrantzgaten 112
3023 Drammen
Tlf. 416 95 306

Innlevering av stoff: Mentz Kaarbø eller Ole Jonny Brønne

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnement for 2006 koster kr. 260,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2006, kr. 350,-
Beløpet betales enklest over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Prinfo Unique
Borgejordet 21
3269 Larvik

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Layout/ombrekking

Mentz Kaarbø
Adresse/e-post: Se over

Copyright UFO-NORGE 2007

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole-Morten Vestby

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-NORGE
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

UFO-NORGEs

Internettider
www.ufo.no

Avdelinger og ledere

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Bjørnebærestien 21
1348 Rykinn
Tlf. 48 08 64 70
E-post: scar@ufo.no

UFO-NORGE Vest

Ottar Sæbjørnsen
Øverlandsvn. 29
6416 Molde
Tlf. 71 25 21 13 / 926 01 149
E-post: ottar@ufo.no

UFO-NORGE Sør

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukkholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00
Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-Sarpsborg

v/Ole-Morten Vestby
Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Inger Hagerupsgt. 12
4020 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
www.qsl.net/la3eq/ufo-rogaland

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

Fra redaksjonen

Vi beklager at vi med dette nummer er kommet en smule “skjeivt ut”. Grunnet forskjellige årsaker er utgivelsen av nr. 4 blitt forsinket og kommer altså ut over nyttår, i 2007. Imidlertid skal vi skjerpe oss og gyver herved løs på nye oppgaver i året som nylig er begynt.

I dette nummer bringer vi en større artikkel om en usedvanlig hendelse i Los Angeles i 1942. Et merkelig fenomen - av observatørene beskrevet som enten et (eller flere) objekter, fly, ballonger e.l. ble observert og tungt beskyttet i over en halvtime. De militære myndigheter trodde det var et luftangrep fra japanske fly, men ingen bomber ble sluppet og ingen skader forvoldt av det som befant seg på himmelen. Fenomenet fikk atskillige direkte treff uten at dette hadde noen som helst virkning. Flere vitneutsagn kunne tyde på at det kanskje var et objekt av ukjent opphav, usårbar for beskytningen. Andre igjen syntes å ha observert et varierende antall fly eller ballonger. Selv i dag, 65 år senere, er meningene delte om hva som egentlig befant seg på himmelen over Los Angeles - om det i det hele tatt var noe som helst. Ytterligere etterforskning vil kanskje avdekke dette, men siden det er gått såpass lang tid siden hendelsen, er det grunn til å stille seg tvilende til at en definitiv løsning vil bli funnet.

I en artikkel om Project Condign (tidligere omtalt i nr. 2 2006), gir to av personene som medvirket til rapportens offentliggjøring en analyse av innholdet. Her gjennomgås blant annet rapportens betydning for den britiske regjeringens tidligere og nåværende UFO-policy, tildels også USAs (det vil si CIA) holdning og innsats. Rapporten kritiseres for å være overflattisk og at personen som har forfattet den (kun én person, som er anonym) har hatt et begrenset mandat. På denne måten kan rapporten også være et eksempel på hvordan man *ikke* skal drive UFO-etterforskning. Dessverre er det sannsynlig at dette blir siste opus fra myndighetene vedrørende deres befatning med UFO-spørsmålet på svært lang tid.

I forbindelse med Condign-rapporten presenterer vi et større intervju med den personen som har gjort mest for å offentliggjøre den. UFO-Sveriges Clas Svahn har som vanlig vært på farten og intervjuet Davis Clarke i England i fjor sommer. Her får vi et innblikk i livet til en kritisk granskende etterforsker, kanskje med en litt kjølig, akademisk distanse til UFO-saken. Clarke har vært med i et par tiår i britisk ufologi og er kjent for kvalitet i sin etterforskning.

Våre lesere vil oppdage at Rapportnytt ikke er med denne gangen. På grunn av stort arbeidspress på jobb i løpet av høsten og ut på nyåret, har ikke Arnulf Løken fått anledning til å gjøre det som er nødvendig i Rapportsentralen. Vi beklager dette. Han vil imidlertid komme sterkt tilbake utover våren og vi ser frem til nye oppdateringer av innkommende rapporter fra vårt langstrakte land.

— Mentz Kaarbo

Innhold

5 Slaget om Los Angeles

I februar 1942 inntraff det som er betegnet som den største UFO-masseobservasjon i historien. Hendelsen er ikke spesielt godt kjent og bare noen få etterforskere har undersøkt saken de senere år.

17 Det britiske forsvarsdepartementet: Project Condign

En analyse av Condign-rapporten skrevet fra to av personene som bidro til at den ble offentliggjort.

18 Besøk fra Sverige

Clas Svahn og Anders Persson fra UFO-Sverige var som snarest innom Ole Jonny Brønne på vei hjem fra sin årlige høsttur til England.

18 Nedtelling til en offisiell, åpen nærkontakt med ET?

I følge fersk informasjon fra Brasil, er dette nær forstående; faktisk innen mai dette år. Vi får vente og se...

19 David Clarke - professor og kritisk granskende UFO-etterforsker

Ledende skeptisk UFO-etterforsker gjennom mange år, samt en av personene bak offentliggjøringen av Condign-rapporten i 2006, intervjuet av Clas Svahn.

23 Liten “alien” funnet i Chile!

Siste nytt på ryktebørsen. Denne gang gjelder det det et stk. vesen på størrelse med en (liten) Colaflaske på vedlagte fotos, funnet i Chile.

24 Jorden åpen for UFO-angrep

Tidligere UFO-ekspert i det britiske forsvarsdepartementet, Nick Pope, advarer mot at det legger ned sin X-files avdeling.

24 Marsboerne uteblir

Dagsavisen for den 12. januar 2007 hadde et helsides oppslag om UFO-NORGE og UFO-observasjoner i Norge.

25 Merkelig objekt over Brasil

Et uvanlig fenomen dukket opp på et bilde av en hanglider i Brasil.

26 Alternativmessen 2006

Ole Jonny Brønne besøkte messen i Oslo, den største noensinne.

28 Bokanmeldelser

29 Leserbreve

*Forsidefoto/bakgrunn: Bilde av Juletretåken, som ligger i stjernebildet Monoceros.
© N.A.Sharp/NOAO/AURA/NSF*

Underlig himmelfenomen over Stavanger

UFORKLARLIG? Dagbladets fotograf Erling Hægeland tok dette bildet over Storhaug i Stavanger, om ettermiddagen, tirsdag 3. oktober 2006.

Fotografen knipset det som lignet på en oljering av den typen man kan finne på bakken, eller en sirkel av røyk, på himmelen.

Hva var det? Da *Dagbladet.no* ba om tips påfølgende kveld strømmet det på med ideer på e-post og i kommentarfeltet. Mange peker på brannvesenet som kilden.

En liknede røykring skal ha vist seg i fjor, etter en brannøvelse. Brannvesenet hevdet først overfor *Stavanger Aftenblad* i kveld at de ikke kjente til saken.

Men senere på kvelden kom innrømmelsen fra instruktør Roald Pedersen.

- Vi hadde et resertifiseringskurs i varme arbeider, og det stemmer nok at dette er årsaken til røykningen, sier Pedersen, som er instruktør i Brannvesenet Sør-Rogaland til *Stavanger Aftenblad*.

Kurset ble holdt på brannstasjonen i Lagårdsveien ved 18-tiden. - Forholdene lå til rette for en skikkelig stor røykring, sier han.

Diesel og knallskudd

Stavanger Aftenblad brakte ytterligere detaljer om fenomenet:

- Vi bruker en "dieselkanon" når vi holder kurs. Tirsdag ble et knallskudd kastet oppi som et ledd i undervisningen. Dermed fremkom denne røykningen, forteller instruktør Roald Pedersen

en ved Brannvesenet Sør-Rogaland til *Aftenbladet*.

Det var vindstille og helt klart tirsdag. Derfor fikk ringen en flott form og ble følgelig gjenstand for stor undring blant folk som så den.

- Akkurat denne dagen hadde vi kurs i varmt arbeid for ansatte i entreprenørbransjen sier Pedersen.

Aftenbladet var med på en ny test i går, men en del vind og trekk gjorde sitt til at det ikke ble en lignende røykring på himmelen. Men mysteriet ble i hvert fall oppklart.

Geir Haaland sendte en e-post til *Dagbladet* med følgende kommentar, noe som ytterligere "jorder" denne saken:

Disse ringene kan sees jevnlig over Storhaug, og er der samtidig som brannvesenet har kurs i varmt arbeid.

For å vise at diesel kan eksplodere/brenne kraftig, varmer de opp ca 5 liter diesel i et rør i et brennende kar. Oppi den varme dieselen slippes det noe som antenner den (knallskudd), som umiddelbart medfører et høyt smell, ting flyr rett opp i luften og etterlater seg en "seig", svart dieselrykting.

Dermed burde saken definitivt være avsluttet – "case closed".

Kilder:

Dagbladet.no, 3. oktober 2006

Stavanger Aftenblad, 3. oktober 2006

— Mentz Kaarbo

Gratis energi fra Steorn

I forrige nummer bragte vi en artikkel om det irske teknologiselskapet Steorn, som i fjor høst kom med den oppsiktsvekkende påstand at de hadde utviklet en evighetsmaskin, intet mindre. I en helsides annonse i *The Economist* inviterte de forskere til å kritisk undersøke oppfinnelsen for å se om prinsippet holdt vann. I perioden mellom annonsen (august) og 8 september meldte det seg mer enn 5000

interesserte, derav nesten 500 forskere og ingeniører. Utfra de sistnevnte ble det 5. november valgt en jury bestående av 12 kvalifiserte forskere som grundig skulle evaluere konseptet.

9. februar i år ble det annonsert at den nye teknologien har fått merkevnet "Orbo". Samtidig skal juryen nå være i gang med valideringsprosessen som ventes å vare til slutten av dette år. Nærmere opplysninger om dette vil imidlertid ikke bli gitt før (antatt) i begynnelsen av april i år.

Slik som saken utvikler seg (ingen "setbacks" foreløpig) er den fortsatt interessant. Vi kommer tilbake med mer...

— Mentz Kaarbo

Slaget om Los Angeles

Av Mentz Kaarbø

Den 25. februar 1942 fant det sted en spektakulær hendelse i Los Angeles området. Tidlig om morgenen begynte luftvern batterier en heftig beskytning av et "objekt" som kom inn over byen og langsomt beveget seg i sørøstlig retning. Kanskje så mye som mellom en og to millioner mennesker kunne følge skuespillet, som er betegnet som den mest sensasjonelle og dramatiske UFO-masseobservasjon gjennom tidene.

I februar 1942, fem år før Roswell, fem år før Kenneth Arnolds banebrytende observasjon av "flygende tallerkener", tre år før Ardenner-offensiven, to år før D-dagen og flere år før den moderne UFO-era ble innledet, foregikk Slaget om Los Angeles. En oppsiktsvekkende hendelse som fremdeles regnes som uoppklart.

I tretiden om natten den 25. februar 1942 ble hundretusener av innbyggere i Los Angeles-området vitne til et fantastisk og skremmende skuespill. Et "fenomen" (av noen øyenvitner beskrevet som et objekt) svevet langsomt inn over byen fra nord-vest mens det ble utsatt for intens beskytning fra byens antiluftskyttsbatterier samtidig som strålene fra søkelysene fulgte det. Det beveget seg mot sørvest og forsvant etter en drøy halvtime etter å ha tilbakelagt flere mil og etter tilsynelatende å ha motatt utallige direkte treff uten at den intense beskytningen hadde noen som helst synlig virkning.

Saken er ikke særlig godt kjent på tross av dens spektakulære natur. Likevel, ut fra nyere etterforskning kan det her gis et bilde av hva som foregikk.

Følgende oversikt over hendelsesforløpet er hentet fra forskjellige kilder, både militærhistoriske og sivile. Opplysningene har i noen tilfeller avveket fra hverandre, dette gjelder særlig tidspunktet for forskjellige hendelser. De er likevel sammenstilt for å gi et bredest mulig bilde av hva som skjedde denne skjebnesvangre natten i 1942, bare knapt tre måneder etter japanernes angrep på Pearl Harbor og mens Den andre verdenskrig raste for fullt i Europa og Asia. Nervøsiteten hos myndighetene og blant sivilbefolkningen var på topp.

Hendelsesforløpet

Om kvelden, tirsdag den 24. februar ble det meldt om uidentifiserte objekter over Sør-California. Et varsel utsendt fra sjøforsvarets etterretning indikerte at et angrep var ventet innen de 10 neste timene. I løpet av

kvelden ble et stort antall flares og blinkende lys rapportert i nærheten av flere forsvarsanlegg. Et alarmvarsel utstedt kl. 19.18 lokal tid opphørte kl. 22.23 og den spente situasjonen ble mer avslappet.

Men tidlig på natten, onsdag den 25. tok aktiviteten seg opp igjen. Flere radarer fanget opp et uidentifisert mål vel 190 kilometer vest for Los Angeles. Antiluftskyttsbatterier ble satt i beredskap kl. 02.15 og satt i Grønn Alarm – klar til å skyte – få minutter senere.

angrep før den begrensede jagerflystyrken ble sendt opp. Radarer sporet det ankomende målet til bare noen få kilometer utenfor kysten, og kl. 02.21 beordret den lokale kontrollmyndighet full mørklegging av Los Angeles og byene rundt. Mer enn en million innbyggere i området våknet samtidig til ulingen fra luftvernsirenene som nå satte inn. Imidlertid skjedde det ikke noe mer; ingen fiendtlige fly ble lenger observert på radar og byens innbyggere kunne forsiktig slippe av.

Etter hvert sovnet mange inn igjen mens 12 000 mannskaper fra det sivile luftforsvars-personell møtte trofast frem på sine respektive kontrollposter, hvorav de fleste ikke ventet seg noe annet enn en prøve på omkledding til stridsuniform for å være forberedt til en mulig fremtidig hendelse – en invasjon av USA fra Japan.

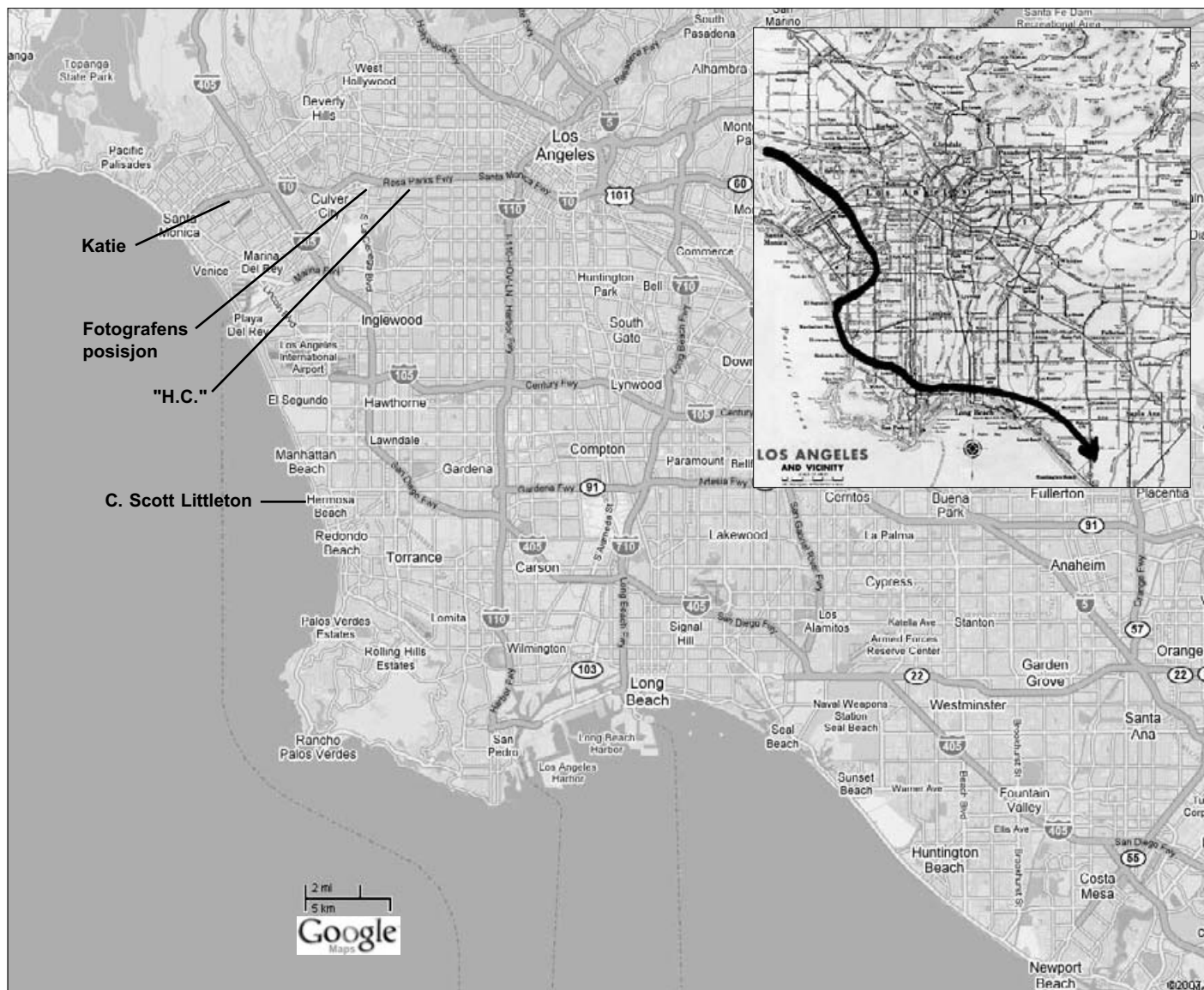
Etter mørkleggingen kl. 02.21 ble informasjonssenteret oversvømmet med rapporter om "fiendtlige fly", selv om det mystiske objektet som opprinnelig ble sporet inn fra havet altså syntes å ha forsvunnet. Kl. 02.43 ble det rapportert om fly nær Long Beach (i sør) og få minutter senere observerte en oberst i kystartilleriet "omkring 25 fly i 3700 meters høyde" over Los Angeles (lenger nord). Alle radiostasjoner ble beordret til taushet kl. 03.08. Kl. 03.36 [andre kilder oppgir 03.06 eller 03.16] ble en ballong med rødt signallys sett over Santa Monica og fire batterier antiluftskytts artilleri åpnet ild samtidig. Med dette "eksploderte luften over Los Angeles som en vulkan", i følge en reporter. Fra dette tidspunktet var de innkommende rapportene håpløst forskjellige og usammenhengende.

Mannskapene i det sivile luftforsvars-personellet fikk nå nærmest sjokk og innbyggerne i området ble igjen brått vekket. Brakene fra 37. Kystartilleribrigades antiluftskyttsbatterier nærmest kastet dem ut av sengen og før de rakk fram til vinduene

Fortsettelse på neste side

Flystyrken fra Army Air Force (4th Interceptor Command - Fjerde avskjæringskommando) ble foreløpig holdt på bakken, da man foretrakk å avvente nærmere indikasjoner på størrelse og retning på et eventuelt

Kart over Los Angeles med de fleste stedsnavn som er nevnt i artikkelen. **Innfelt:** Kart som viser det antatte objektets rute over byen. Øyenvitnet C. Scott Littleton (se side 10) har i flere år samarbeidet med UFO-etterforskeren Frank Warren, som i mange år har vært fascinert av hendelsen, selv om han er for ung til å ha opplevd den selv. Med hjelp fra fotoanalyseekspert og UFO-etterforsker dr. Bruce Maccabee har Warren og Littleton i stor grad bestemt objektets rute før det kom til syne over Hermosa Beach, der Littleton bodde i 1942. Det ble først observert av flere innbyggere i Pacific Palisades (øverst til

venstre), mens det steg over Santa Monica fjellene rundt kl. 02.45. Herfra syntes det å ha beveget seg sørøstover over Santa Monica og vestlige deler av Los Angeles i retning mot Baldwin Hills, som deler Culver City fra Inglewood og lavlandet mot sør. Deretter beveget det seg ut mot havet, krysset innlandet fra Redondo Beach mot Long Beach. Til slutt svede det sørøstover forbi (og innenfor) Huntington Beach og forsvant i retning San Diego. Det hele varte vel en halvtime (eller mer), og strakk seg over nærmere 65 kilometer.

detonerte de 5,8 kilos granatene i utallige lysglimt på himmelen, etterfulgt av tunge drønn. Granatsplintene var begynt å regne over byen.

Opplyst av søkelysene og innfanget på fotografier var et objekt tilsynelatende større enn en boligblokk. Selv om det ikke kunne identifiseres, var det et særdeles lett mål for kanonene i det 37. Kystartilleri. Fotografier viste hvordan granater eksploderte på alle kanter. En ansatt i avisen *Los Angeles Herald Express* sa at han var sikker på at mange granater traff objektet direkte og var overrasket over at det ikke ble skutt ned.

Hundretusenvis av sivile i en nær 65 kilometer lang bue langs kysten var vitne til det skuespillet som utfoldet seg. Oppstilt på tak,

i hager og på høydedrag rundt i området kunne de observere et objekt (eller flere) som langsomt såg inn over Los Angeles. Det fløy med lav hastighet - med enkelte stopp innimellom - over kystbyene, fra Santa Monica til Long Beach, og brukte (i følge en kilde) rundt 30 minutter på å fly ca. 32 kilometer i sørøstlig retning. Deretter forsvant det ut av syne. Enkelte observatører meldte om et kort opphold over Culver City i nordvest (over MGM-studioene). Fenomenet ble her utsatt for særlig hard beskytning, med utallige (antatte) direkte treff.

Beskytningen fortsatte med ujevne mellomrom inntil kl. 04.14. Totalt 1440 luftverngranater (kanskje flere) ble avfyrt i løpet av de 38 minuttene som kanonaden

varte, et gjennomsnitt på nær 40 skudd i minuttet, tilsynelatende helt uten virkning. Mørkleggingen ble opphevet og luftvern-sirenene gav signalet alt klart kl. 07.21, samtidig som det begynte å gry av dag.

Ueksploderte granater ødela fortau, privatboliger og offentlige bygninger. Tre personer ble drept i trafikkkulykker og tre døde av hjerteanfall direkte forårsaket av den drøyt halvtime lange timelange skytingen. Flere personer ble skadet av granatsplinter. En flokk med kuer ble truffet, men bare noen få kyr ble drept.

Drønnene fra kanonene og lyset fra søkeprosjektorene denne natten utgjorde det første virkelige drama i krigen for innbyggerne på det amerikanske fastlandet.

Beskytningen opphørte, men ropene fra presse og publikum hadde knapt begynt. Forsvarspersonell som knapt leet et øyelokk ved smellet fra geværer skalv nå ved tanken på å møte pressen. De var sannsynligvis ikke skyld i hva som hadde skjedd, men hadde likevel en viss grunn til uro. Det de hadde skutt mot kunne ikke identifiseres.

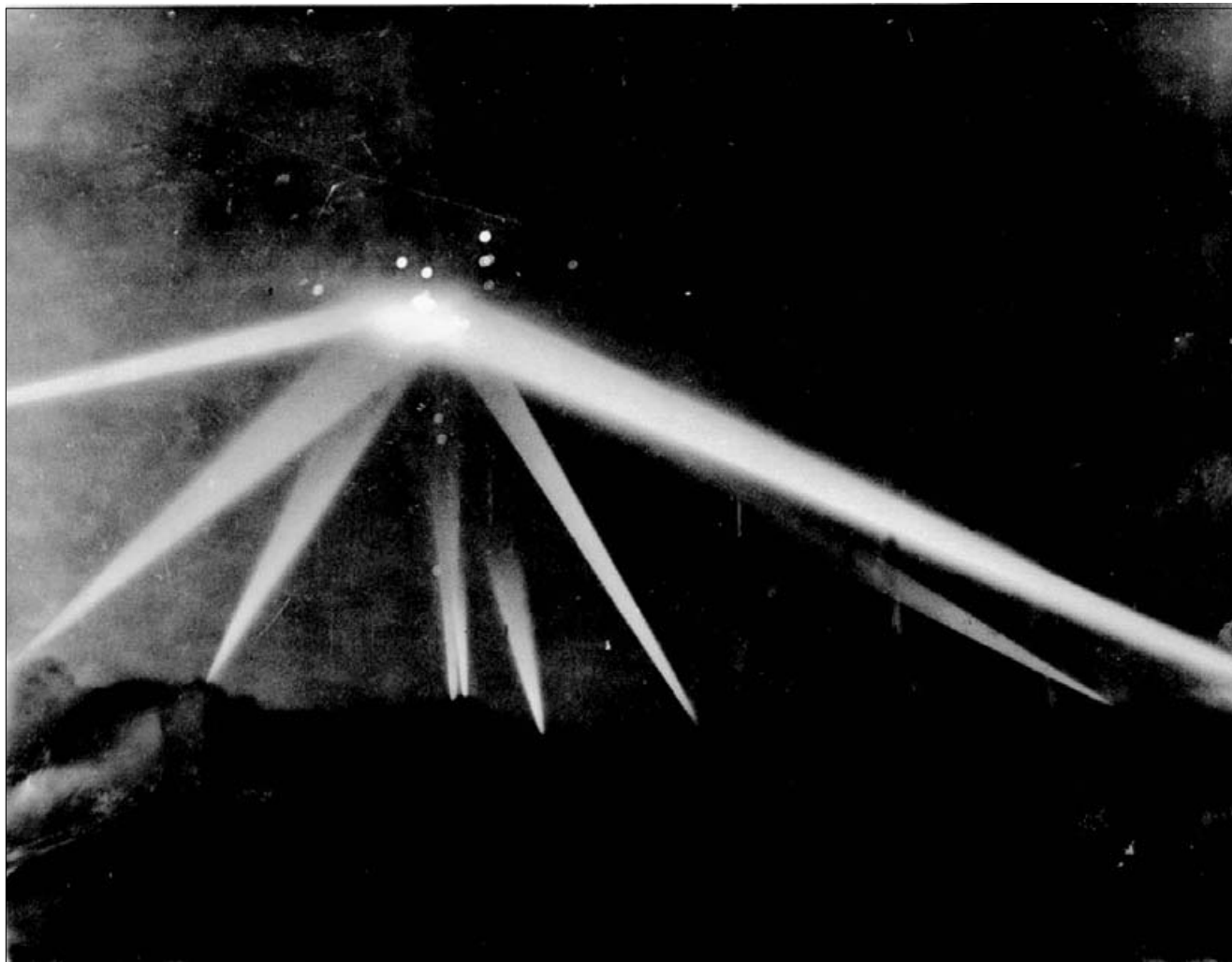
Forskjellen i oppfatning mellom Forsvarsdepartementet og Marinen og de lite tilfredsstillende spekulasjonene lagt fram av Hæren for å forklare saken, utløste en livlig offentlig diskusjon. *Los Angeles Times* annonserte i en lederartikkel på forsiden den 26. februar, at “den betydelige offentlige opphisselse og forvirring” forårsaket av hendelsen, i tillegg til den “spektakulære offisielle medvirkningen”, krevde en grundig

[illegible]

Los Angeles Times for den 26. februar 1942. Foto av fenomenet med søkelys øverst til venstre.

24. februar	
17.45	Solnedgang
19.18	Varsel/flyalarm
	Stort antall flares og blinkende lys rapportert i nærheten av flere forsvarsanlegg i løpet av kvelden
22.23	Varsel/flyalarm opphører
25. februar	
02.00+	Uidentifisert mål fanget opp på radar 190 kilometer vest for Los Angeles
02.15	Varsel/flyalarm
02.21 / 02.25	Mørklegging / “Grønn Alarm”
02.43	Rapport om fly nær Long Beach
02.50 ca.	Melding “omkring 25 fly i 3700 meters høyde” over Los Angeles
03.08	Alle radiostasjoner beordret til taushet
03.36	Beskytning starter [enkelte kilder oppgir kl. 03.06 eller 03.16]
04.14	Beskytning opphører
06.30	Soloppgang
07.21	Varsel/flyalarm og mørklegging opphører

Fotografiet

Bildetekst i LA Times: Søk etter objektet — Mange søkelys dannet en wigwam av lysstråler over Los Angeles tidlig i går morges under alarmen. Dette bildet ble tatt under mørkleggingen og viser ni stråler som samler seg om et objekt på himmelen over Culver City området. Flekkene med lys som kan sees i strålenes brennpunkt er forårsaket av luftverngranater.

Bildet over, som ble trykket i *Los Angeles Times* 26. februar, er det eneste bildet som eksisterer av objektet, i alle fall som er kjent hittil. Som man kan se er det fanget i strålene fra flere søkelys og er omringet av hvite prikker fra eksploderende granater. Fotoet er skaffet til veie av Frank Warren. Fotografens identitet er ikke oppgitt eller kjent. Historien bak fotoet er som følger:

En reporter i *Los Angeles Times* som bodde i San Gabriel Valley, ca. 20 kilometer øst for Baldwin Hills var blitt varslet om hva som hendte av kolleger i avisen. Han hoppet i bilen og begynte å kjøre vestover så fort han kunne i retning av lyden

fra kanonene. Han ankom den nordlige del av Baldwin Hills, i nærheten av Jefferson og La Cienaga, i tide til å kunne fotografere objektet i det det steg opp over åskammen. Det har vært en del debatt om det nøyaktige stedet hvor det berømte bildet ble tatt. Noen har ment at Times reporteren fanget objektet mens det fløy over Palos Verdes. Men alt peker på et punkt på åskammen like øst for der hvor hovedveien La Cienaga Boulevard skjærer gjennom åsen.

C. Scott Littleton har grundig undersøkt omstendighetene rundt fotoet og er sikker i sin sak, på tross av at terrenget har forandret seg betydelig i de 65 årene som er gått siden hendelsen, da området har blitt stadig mer utbygget.

Ut fra diameteren på lysstrålene i punktet der de treffer objektet, i tillegg til at man vet at minst en av dem kom fra et batteri med søkelys lokalisert på Manhattan Beach (ca. 16 kilometer unna; — de andre synes å ha kommet fra Inglewood eller El Segundo), har UFO-etterforsker og samarbeidspartner Frank Warren konkludert med at objektet må ha vært av betydelig størrelse, det vil si omkring 250 meter (800 fot) i diameter. C. Scott Littleton er enig i dette estimatet.

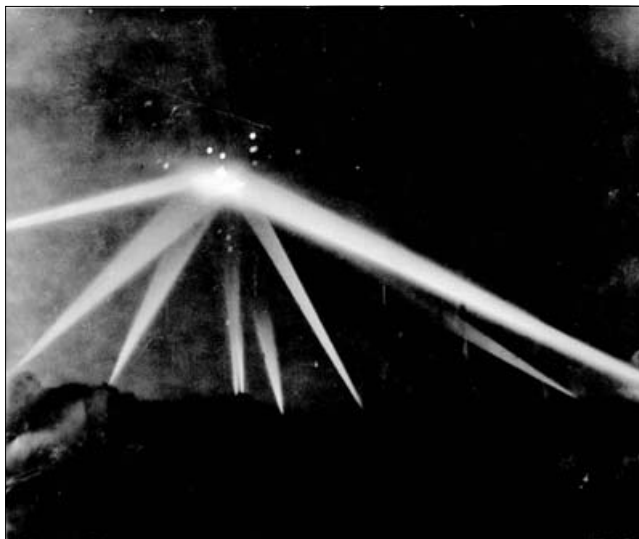
Området ved La Cienaga Boulevard i våre dager, der fotografiet i LA Times skal være tatt.

Bruce Macabees fotoanalyse

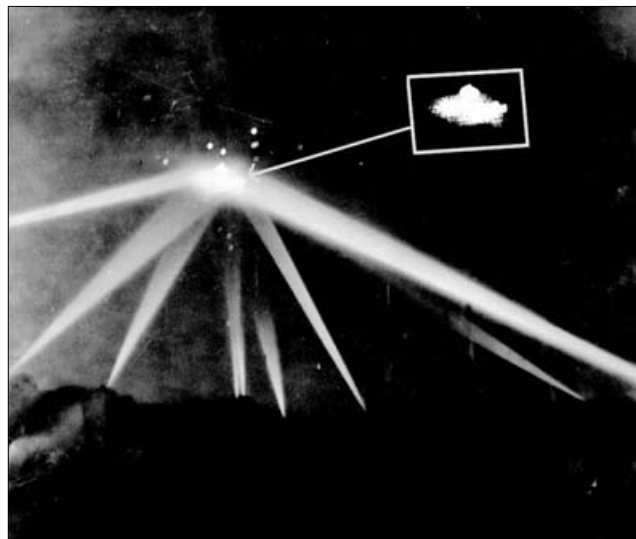
Mangeårig UFO-etterforsker og fotoekspert, samt spesialist innen optisk fysikk, dr. Bruce Macabee har foretatt en undersøkelse av fotoet som ble tatt av fenomenet over Los Angeles, den 25. februar 1942. Vi gjengir her et utdrag av analysen.

Maccabee antar at fotografiet er tatt på tid (viser flere, antatt ikke-samtidige granatekspløsjoner), med kame-
raets lukker åpen i flere sekunder og med stor lukker-
åpning (mulig f/2 eller 3). Størrelsen på "objektet" er
beregnet til å være minst 30 meter (100 fot), kanskje
adskillig mer, avhengig av høyden, samt søkelysenes
avstand og vinkel. Det har ellers vært fremsatt påstander

om at bildet kan være manipulert eller retsjert fordi samtlige
lysskjegler ser ut til å stoppe ved objektet og (nesten) ikke
fortsetter oppover/utover på himmelen. I sin analyse
kommer ikke Maccabee inn på dette, men mener at det
kan ha sin årsak i at lyset i sin helhet blir stoppet av et
fast, mulig metallisk objekt.

Bildet som ble trykket i *Los Angeles Times* 26. februar.

Det samme bildet, med "objektet" forstørret og tydeliggjort.

Gamma redusert for å
minske lysstyrke og
kontrast.

Lysstyrken redusert og
kontrasten øket.

Lysstyrken er økt.

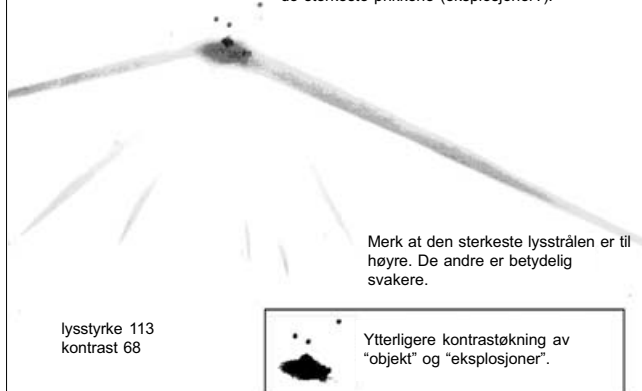

Negativ av hovedfoto. Det er uklart hvorvidt
originalnegativet fremdeles eksisterer.

SLAGET OM LA FOTO

Fotoanalyse ved Bruce Maccabee

Legg merke til disse tre prikkene som viser seg på
bildet i avisen. Dette viser at disse tre definitivt var
de sterkeste prikkene (ekspløsjoner?).

Merk at den sterkeste lysstrålen er til
høyre. De andre er betydelig
svakere.

lysstyrke 113
kontrast 68

Ytterligere kontrastøkning av
"objekt" og "ekspløsjoner".

C. Scott Littletons beretning

Jeg var øyenvitne til hendelsene som skjedde den uforglemmelige februarnatten i 1942. Jeg var åtte år gammel på den tiden og mine foreldre bodde på adressen 2500 Strand i bydelen Hermosa Beach, rett ved stranden. På grunn av dette hadde vi orkesterplass.

Jeg våknet rundt kl. 03.15 av noe jeg først antok å være fjern torden. Men jeg innså snart at det var antiluftskytskanoner og trodde et øyeblikk at det var nok en øvelse (noe som jeg var blitt vant til de siste månedene), selv om det var svært sent. Imidlertid var det noe med intensiteten og skuddhastigheten som ikke hørtes riktig ut, i tillegg til tidspunktet. Fra soverommet mitt, som lå i annen etasje hadde jeg utsikt mot sør og kunne se havet og himmelen over, sistnevnte fylt med kraftige søkelys og lysblikk fra granatene som eksploderte. I forhold til tidligere skyteøvelser som foregikk ganske langt ute over havet, syntes både søkelys og beskytning å være mye nærmere denne gangen.

Jeg gikk ned til mine foreldre, som allerede var oppe. Min far som var innrullert som luftvernsmannskap, virket bekymret og sa at det hele var ulogisk. Han prøvde å komme igjen på telefonen til hovedkvarteret til sivilforsvaret, men der var det ingen som svarte (vi fikk senere vite at alarmen hadde gått kl. 02.25, uten at noen hadde tatt seg bryet med å gi beskjed til lokale luftvernsmannskaper). Derfor kledde han på seg uniform og utstyr og gikk utenfor for å se hva som skjedde.

Han kom raskt tilbake og så enda mer bekymret ut. Han ba min mor og jeg, samt mine besteforeldre om å gå ned i vårt private tilfluktsrom i kjelleren. Jeg var på samme tid både skremt og opprømt, desperat etter å vite hva som egentlig foregikk. Min far gikk ut på gaten igjen og vi kunne nå – over den pågående kanonaden – omsider høre ulingen fra luftforsvarssirenene.

Etter 10 minutter i det overfylte tilfluktsrommet tok både min mor og jeg motet til oss og gikk ut på gaten for å se nærmere på det som utspant seg, mens vi forberedte oss på å få japesebomber i hodet. Først trodde vi også at det var en fiendtlig skvadron over oss, da vi begynte å høre brølet fra flymotorer over kanonskuddene. Men det viste seg siden å være våre egne jagerfly.¹

C.Scott Littletons hjem i 1942, 2500 Strand på Hermosa Beach, Los Angeles.

Vi sto nå begge foran huset vårt, lett frøsne i den kjølige natten, mens vi stirret opp på himmelen. Flyene vi nettopp hadde hørt var ikke å se, men hva som nå fanget vår oppmerksomhet var en sølvskimrende, oval “ting”, som min mor senere beskrev det. Den var klart synlig i strålene fra søkelysene som var rettet mot det. Selv om det var en klar natt med månelys, kunne ingen detaljer sees, til tross for at objektet (da vi først fikk øye på det) svedde uten bevegelse nesten rett over oss.

C.Scott Littleton

Høyden var vanskelig å anslå, men sannsynligvis et sted mellom 4000 og 8000 fot (1200 til 2400 meter). Dette kan muligens forklare hvorfor vi ikke så den oransje gløden som var rapportert av flere vitner i Santa Monica og Culver City, hvor objektet tilsynelatende var mye lavere.² (Et vitne foreslo at denne gløden rett og slett kan ha vært refleksjonen fra granateksplosjonene mot objektets “sølvaktige” overflate.)

Uansett, antiluftskytsgranater eksploderte på alle kanter rundt det merkelige fartøyet. Støyen var nesten øredøvende. Det var fanget i strålene fra søkelysene både fra Palos Verdes og Malibu/Pacific/Palises og omringet av eksplosjonene fra den ineffektive antiluftskyts ilden. Lydløst (mellom smellene) begynte det nå langsomt å bevege seg fra nordvest til sørøst. Det kom inn over land og reduserte høyden over Redondo Beach hvor vi mistet det av syne³, rundt tre kilometer sør for der vi sto og forsvant til slutt over østre del av Palos Verdes høydene, det som i dag kalles Rancho Palos Verdes. Objektet kom senere til syne over San Pedro og Long Beach før det endelig forsvant over havet et sted utenfor sydlige del av Orange County eller nordre San Diego County.⁴

Rett før min mor og jeg mistet det av syne, hørt vi igjen den umiskjennelige lyden av flymotorer. Nå var kanonaden nesten dødd ut og flere P-38 jagerfly fra Army Air Corps (sannsynligvis stasjonert ved Mines basen, nåværende LA internasjonale flyplass) nærmet seg fra nordøst og fløy raskt i retning mot sørøst, tilsynelatende på jakt etter objektet.¹

På dette tidspunktet var klokken nesten blitt 04.00. Hvor lenge vi hadde stått der er usikkert, men jeg antar at hele episoden, fra vi gikk ut fra tilfluktsrommet til min far kom tilbake (etter at både objektet og jagerflyene hadde forsvunnet) kunne ha vart ca. 25 minutter.⁵

Som de andre barna i nabolaget benyttet jeg neste morgen til å plukke opp granatrester på stranden. Det var rett og slett et under at ikke flere personer ble skadet av disse, idet vi langt fra var de eneste som stod utomhus for å se på hendelsen.

Uansett kan jeg ikke huske å ha sett noen klar avtegnet profil på objektet, bare en liten glødende, svakt oval lysklump. Vi så bare ett objekt, ikke flere slik som noen vitner rapporterte se-

Antiluftskytskanoner i USA fra Den andre verdenskrig.

ner. På den tiden var vi overbevist om at det var et “japse” rekognoseringsfly og at Los Angeles ville bli utsatt for et større luftangrep i nær fremtid. Husk på at dette var mindre enn tre måneder etter Pearl Harbor. Men selvsagt skjedde ikke det. Senere forventet vi at “de”, det vil si forsvaret, etter krigen skulle fortelle oss hva som virkelig var der oppe. Men det skjedde heller ikke...

Ved etterforskning av saken de senere år, har Littleton kommet til følgende kjensgjerninger:

- Objektets hensiktsmessige, intelligent kontrollerte bevegelsesmønster
- Dets usårbarhet overfor intens antiluftskyts beskytning
- Størrelsen (kanskje så mye som 250 meter i diameter)
- Dets strålende hvite (og i noen beskrivelser, oransje) glød, som var tydelig selv i strålene fra søkelysene
- Formen (oval med en forhøyning på oversiden)
- Dets mulige EMF [elektromagnetisk felt] virkning på jagerflyene som fløy for nær
- Fraværet av opplysninger fra Japan etter krigen om at japanske fly hadde vært over Los Angeles den natten

Noter

1. I følge offisielle uttalelser fra forsvaret, var det overhodet ingen amerikanske fly i luften i forbindelse med denne hendelsen.
2. Det er betydelig forskjell mellom Littletons utsagn. I den ene kilden ¹ [se under] hevder han at han *ikke* kunne se noen ”oran-

sje glød”, mens han i den andre² spesifikt nevner at han gjorde akkurat det.

3. I kilde 2 blir det ikke nevnt at han mistet objektet av syne.
4. Stedsnavn og sekvens for objektets flukt er noe forskjellige i de to kildene.
5. I kilde 2 er anslaget for hendelsens varighet ca. en halv time.

C. Scott Littletons beretning er hentet fra to kilder:

1. An Eyewitness Account of the Mysterious Object that “Attacked” the Los Angeles Basin in the Wee Hours of February 25, 1942, plus a Ufological Assessment, Sixty-Four Years after the Fact av C. Scott Littleton

<http://frankwarren.blogspot.com/2006/10/exclusivethe-battle-of-los-angeles.html>

2.. First there was the battle of LA, then the giant object disappeared. What happened to it? [The Wanderling], http://wanderling.tripod.com/la_ufo.html

C. Scott Littleton (født 1933) er sosialantropolog og professor emeritus ved Occidental College i Los Angeles. Han er en internasjonalt anerkjent ekspert på sammenlignende indo-europeisk mytologi og folkløse, japansk myte og religion, samt opphav og utbredelse til legendene om kong Arthur og den hellige gral. I tillegg interesserer han seg også for det okkulte og paranormale, innbefattet UFO-fenomenets påvirkning av folkløse og mytologi. I denne forbindelse har han etterforsket Slaget om Los Angeles, hvor han heller til den oppfatning at det mystiske objektet (som han altså selv observerte) kan ha vært et fartøy fra verdensrommet.

Øverst og til høyre: Utsnitt fra artikkelen i Los Angeles Times 26. februar. Nede til venstre : En av mange avisoverskrifter om hendelsen.

forklaring. Det ble uttrykt bekymring i tilfelle noen få falske raid ville underminere tilliten til sivile frivillige i luftforsvarets varseltsjeneste. *Long Beach Telegram* anklaget representanter for regjeringen som i lengre tid hadde ønsket å flytte industrien for å utnytte saken i propa-

gandaøymed. Og *Long Beach Independent* kom med følgende anklage: “Det er en underlig taushet rundt hele affæren og det synes som en form for sensur prøver å begrense diskusjonen om saken. Selv om det var brennhete nyheter har ikke en eneste nasjonal

radiokommentator gitt mer enn en svært kort omtale. Dette er en form for taushet som gjør at det amerikanske folk alvorlig mistenker motivene og kompetansen til dem de har gitt ansvaret til å føre krig”.

I Kongressen ville representanten Leland Ford vite hvorvidt hendelsen var “et øvelsesraid, et raid for å skremme to millioner mennesker, et feilslått identifiseringsraid, eller et raid for å slå ut krigsindustrien i det sørlige California”. Wendell Willkie [presidentkandidat i 1940 som utfordret Roosevelt] talte i Los Angeles 26. februar og forsikret folket i California på bakgrunn av sine opplevelser i England om at når et virkelig luftangrep begynner “er det ikke nødvendig å diskutere det – man bare vet det”. Han innrømmet at de militære myndigheter hadde handlet korrekt ved å initiere en alarm for sikkerhets skyld, men tok avstand fra mangelen på enighet mellom Hæren og Marinen. En kritisk lederartikkel i *Washington Post* 27. februar kalte håndteringen av Los Angeles episoden for “en oppskrift på krigshissing og offentlig nervøsitet” og kritiserte de militære myndighetene for hva den kalte “påtatt taushet” på tross av utbredt usikkerhet. Lederartikkelen foreslo at Hærens teori om at fly kunne ha forårsaket hendelsen “forklarer alt bortsett fra hvor flyene kom fra, hvor de skulle hen, og hvorfor ingen amerikanske fly

Fortsettelse på neste side

Katies beretning

I februar 1942 var Katie en ung, vakker og svært suksessrik kunstner og interiørarkitekt som arbeidet med mange av Hollywoods mest kjente skuespillere og personer innen filmindustrien. Hun bodde på vestsiden av Los Angeles, ikke langt fra Santa Monica. Med utbruddet av krigen mot Japan og den økende frykten for et japansk luftangrep, eller endog en invasjon av vestkysten, meldte tusener av innbyggerne seg til frivillig innsats på hjemmefronten. Katie meldte seg til tjeneste som luftvernmannskap på lik linje med 12 000 andre innbyggere i Los Angeles og de omkringliggende områdene.

I de tidlige morgentimene den 25. februar ringte Katies telefon. Det var lederen for luftvernet i hennes distrikt som gav beskjed om alarmtilstanden og spurte om hun kunne se objektet på himmelen som var svært nær hennes hjem. Hun gikk umiddelbart bort til vinduet og kikket opp. "Den var svær! Den var enorm! Og den befant seg rett over huset mitt. Jeg hadde aldri sett noe lignende i hele mitt liv!" sa hun. "Den bare hang der på himmelen og beveget seg bare så vidt." Siden byen var mørklagt kunne Katie, sammen med hundretusener av andre, se den mystiske besøkende med enestående klarhet. "Den had-

de en nydelig blek oransje farge og var den vakreste gjenstanden jeg noensinne hadde sett. Jeg kunne se den helt klart og tydelig fordi den var veldig nær. Den var stor!"

Antiluftskyts søkelysene fra US Army dekket nå objektet helt og holdent. "De sendte opp jagerfly [forsvaret benektet at noen av deres fly var i luften] og jeg observerte hvordan de fløy i grupper mot objektet for deretter å snu vekk. Flyene skjøt mot det, men det så ikke ut til å ha noen virkning." Katie insisterte på at fly virkelig ble sendt opp for å angripe objektet. "Det var omtrent som på feiringen av fjerde juli, men støyen var mye høyere. De skjøt som gale, men de kunne ikke treffe det." Angrepene på objektet varte i over en halv time før "den besøkende" til slutt forsvant ut av syne. Mange øyenvitner snakket om atskillige "fulltreffere" på det store fartøyet, men man kunne ikke se at det oppstod noen skade. "Jeg vil aldri glemme hvilket storslagent syn det var. Helt fantastisk. Og hvilken skjønn farge!", sa Katie.

—Jeff Rense

Katies etternavn er ukjent.

ble sendt opp for å avskjære dem". *The New York Times* uttrykte den 28. februar sin oppfatning om at jo mer hendelsen ble gransket, jo mer utrolig ble den: "Hvis antiluftskyts skjøt mot intet, slik marineminister Knox antyder, er det et tegn på kostbar inkompetanse og nervøsitet. Hvis kanonene skjøt mot virkelige fly, noen av dem så lavt som 2700 meter, slik forsvarsminister Stimson påstår, hvorfor var de totalt uten virkning? Hvorfor ble ingen amerikanske fly sendt på vingene for å kjempe mot dem, eller i det minste å identifisere dem?...Hva ville ha skjedd hvis dette hadde vært et virkelig luftangrep?"

Disse spørsmålene var på sin plass, men

hvis forsvarsdepartementet skulle ha besvart dem fullt ut ville det ha medført en enda større åpenbaring av svakhetene i det amerikanske luftforsvaret.

På slutten av krigen uttalte japanerne at de ikke hadde sendt fly over området på tidspunktet for denne hendelsen, selv om fly sendt opp fra u-båter etterpå ble brukt over Seattle. En grundig studie av bevisene antyder at meteorologiske ballonger – kjent for å ha blitt sendt opp over Los Angeles – kan meget vel ha forårsaket den første alarmen. Denne teorien blir støttet av det faktum at antiluftskyts artillerienheter ble offentlig kritisert for å ha kastet bort ammunisjon på mål som beveget seg for langsomt til å

ha vært fly. Etter at beskytningen begynte var nøyaktig observasjon vanskelig på grunn av drivende røyk fra granateksplisjonene. Det er uansett vanskelig å se hvilket fiendtlig formål det skulle tjene i et angrep hvor ingen bomber ble sluppet, med mindre, slik som forsvarsminister Stimson foreslo, at formålet hadde vært å rekognosere.

Enkelte foreslo at noen av lysene som ble observert i løpet av hendelsen var forårsaket av japansk-amerikanere som signaliserte til ankommende japanske fly med signallys for å lede dem til utvalgte mål. Men på grunn av at ingen bomber ble sluppet, ble teorien raskt forlatt. Likevel passet slike anklager perfekt med en hysterisk kampanje i

H.C.s beretning

Jeg er en veteran fra Den andre verdenskrig og var øyenvitne til hendelsen tilbake i februar 1942. Jeg var 14 år gammel på den tiden og bodde i Adams og Crenshaw-området i Los Angeles. Min familie og jeg observerte hele episoden gjennom det store vinduet i vårt hjem som vendte mot vest.

Luftverns sirenen vekket oss kl. 02.00. Det var etterfulgt av en periode med stillhet, deretter begynte antiluftskytsilden å drønne. Den nordvestre del av himmelen var opplyst av eksploderende granater og søkelys. Beskytningen beveget seg sørover langs kystlinjen. Jeg kan tydelig huske at fokuspunktet for søke-lysene traff undersiden av en slags objekter som beveget seg langsomt, og som tilsynelatende fløy i formasjon. De syntes å være helt upåvirket og usårbare overfor granatene som eksploderte omkring dem. Den gang var jeg svært flyinteressert, som jeg også er nå, men jeg må innrømme at jeg fant det utrolig vanskelig å identifisere objektene, tatt i betraktning forholdene, spenningen og ærefrykten ved situasjonen, de eksploderende granatene, sporlys, etc. I dagene som fulgte ble jeg over-

rasket over å oppdage at på tross av all den aggressive ildgivningen var det intet som tydet på at vi hadde skutt noe ned.

Jeg bodde i Virginia Road, et halvt kvartal sør for West Adams Boulevard og rundt 400 meter sør for det som i dag er Interstate 10 Santa Monica Freeway [hovedvei]. Dette er 8,5 kilometer sørvest for det som nå er Los Angeles Civic Center, og omtrent 17 kilometer rett øst for stillehavskysten ved Santa Monica.

Vi observerte i vestlig retning gjennom det store stuevinduet som gav oss et uhindret panorama mot nordvest, vest og sørvest. Deretter gikk vi til vinduene på kjøkkenet og verandaen som var vendt mot sør for å observere skuespillet hvor det kulminerte i sør. Med andre ord, det hele fulgte kystlinjen.

Det kunne ha vært tre, fire eller opp til 10 kilometer unna; jeg kan ikke huske nøyaktig siden det er så mange år siden. Men jeg kan tydelig huske søkelysene som samlet seg mot bunnen på de rødlige objektene som fløy i formasjon.

H.C.s identitet er ukjent.

pressen hvor det ble krevet at alle innbyggere av japansk opprinnelse skulle arresteres og settes i konsentrasjonsleir. I løpet av den uken det japanske u-båtangrepet på Ellwood oljefeltet (se under) og luftangrepet over Los Angeles-området foregikk, gjorde pressen full nytte av dette og pisket stemningen ytterligere opp. Det ble gjort raske arrestasjoner av mistenkte og FBI ble innkalt, men *Long Beach Press Telegram* skrev at all etterforskning indikerte at ingen signaliserte til fienden fra bakken.

Japansk angrep like før

En viktig hendelse, som utvilsomt medførte stor nervøsitet både blant forsvarers personell og sivilbefolkningen var at bare knappe 36 timer før "luftangrepet" på Los Angeles, ved 19-tiden den 23. februar, hadde en stor japansk u-båt kommet opp til overflaten nær kysten 19 kilometer nordvest for Santa Barbara (ved byen Goleta) og i løpet av 25 minutter uforstyrret skutt 25 stk. 125 mm granater mot oljeraffineriet på Ellwood oljefeltet. Fjerde jagerkommando i området var klar over angrepet og beordret mørklegging mellom byene Ventura og Goleta, men sendte ingen fly på vingene for å senke den. Ikke et eneste skudd ble rettet mot u-båten. Selv om skadene på oljeinstallasjonene var minimale førte både selve angrepet og forsvarers manglende respons altså til at nervene sto i høyspenn halvannet døgn senere.

Etter at Ellwood hendelsen hadde satt hele forsvarslinjen på vestkysten i alarmberedskap med hensyn til mulige gjentatte angrep, var disse enhetene som sagt svært sensitive overfor antatte invasjonforsøk. I Los Angeles-området onsdag morgen [25. februar] var de klar til å åpne ild mot en drage hvis den på noen måte lignet på et fly eller en ballong. I dagene etterpå berømmet forsvarsminister Henry Stimson 37. Kystartilleribrigade for denne holdningen. - Det er bedre å være litt for vaksom enn ikke vaksom nok, uttalte han. På samme tid antydte han forsiktig at det kanskje hadde vært en god idé å sende noen fly på vingene for å identifisere de invaderende flyene før man skjøt på dem.

Motstridende opplysninger

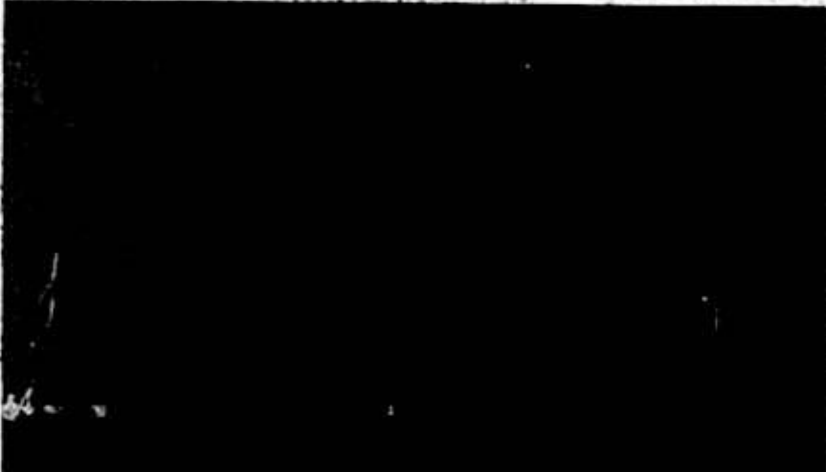
Det må innrømmes at grunnlagsmaterialet har vært begrenset i denne saken og har i hovedsak vært hentet fra seks kilder. Den ene¹ (og tildels²) må betegnes som en offisiell, historisk gjenfortelling ut fra militære dokumenter. UFO-begrepet er, ikke uventet, overhodet ikke nevnt her. De andre er hentet fra forskjellige steder og gir atskillig større næring til forestillingen om at det hele dreier seg om et "objekt". Det kan synes som de forskjellige versjonene er tilpasset hver sine

Fortsettelse på neste side

BULLETIN

Washington (AP)—Secretary of the Navy Frank Knox said today that there were no planes over Los Angeles last night. "That's our understanding," he said. He added that "none have been found and a very wide reconnaissance has been carried on." He added it was "just a false alarm."

Anti-aircraft guns thundered over the Los Angeles metropolitan area early today for the first time in the war, but hours later what they were shooting at remained a military secret. An unidentified object moving slowly down the coast from Santa Monica was variously reported as a balloon and an airplane. No bombs were dropped and no planes were shot down during the anti-air-

THREE SEARCHLIGHTS stab the sky during the blackout in Los Angeles tonight as unidentified object which was reported to have moved slowly down the coast and disappeared. The perpendicular streak at left was made by a tracer bullet.

craft firing in the Los Angeles area, the western defense command announced in San Francisco.

"Cities in the Los Angeles area were blacked out at 2:25 a. m. today on orders from the 4th interceptor command when unidentified aircraft were reported in the area," the western defense command said.

"Although reports are conflicting and every effort is being made to ascertain the facts, it is clear that no bombs were dropped and no planes were shot down.

"There was a considerable amount of anti-aircraft firing. The all-clear signal came at 7:21 a. m."

Army Scoofs at Civilian Reports

Army intelligence, although uncommunicative, scoffed at reports of civilian observers that as many as 300 planes were over the area.

There were no reports of dropping bombs, but several instances of damaged property from anti-aircraft shells. A garage door was ripped off in a Los Angeles residential district and fragments shattered windows and tore into a bed where a few moments before Miss Blanche Sedgwick and her niece, Joie Duffy, had been sleeping.

A Santa Monica bomb squad was dispatched to remove an unexploded anti-aircraft shell in a driveway there.

Wailing air raid sirens at 2:25 a. m. awakened most of the metropolitan area's three million citizens. A few minutes later, they were treated to a gigantic Fourth-of-July-like display as huge searchlights flashed along a 30-mile front to the south, converging on a single spot high in the sky.

Anti-Aircraft Guns' Open Fire

Moments later the anti-aircraft guns opened up, throwing a sheet of steel skyward.

Tracer bullets and exploding shells lit the heavens.

Three Japanese, two men and a woman, were seized by police at the beach city of Venice on suspicion of signalling with flashlights near the pier. They were removed to FBI headquarters, where Richard B. Hood, local chief, said "at the request of army authorities we have nothing to say."

A Long Beach police sergeant, E. Larson, 35, was killed in a traffic accident while en route to an air raid post.

Henry B. Ayers, 62-year-old state guardman, died at the wheel of an ammunition truck during the blackout. Physicians said a heart attack apparently was responsible.

Rumors of Planes Downed Spiked

Police ran down several reports that planes had been shot down, but said all were false alarms.

Aircraft factories continued operation behind blackened windows.

—Turn to Page 2, Col. 1—

Los Angeles Arrives for Work—Late

Los Angeles (U)—Time clocks ticked merrily on today in scores of offices and factories, but nobody was there to punch them.

Except for a few hardy souls who elected to stumble through blacked out streets, all Los Angeles was late to work. Late home-growners were trapped from 2:25 a. m. to 7:10 a. m. as air raid wardens lined cars against curbs. Street cars stopped in darkness in the middle of streets, bus traffic likewise halted.

"It's tremendous," said a street railway official of the crush which followed the all clear signal.

"All our equipment has been ordered out, but it will take several hours to get back to normal."

Only private cars permitted to move: were those with blackout permits, and Spaulds wardens halted them as often as three times in a single block.

The wardens probed generally a cross-section of the population. Most of them were courteous, a few arbitrary and even profane in their demands to pull over. Driving at snail's pace, was comparatively easy to please, however, since the city obligingly left traffic signals flashing in all their glory.

Traffic Snarled By Sightseers

Los Angeles (U)—Reports, widely circulated in Los Angeles that a Japanese plane had been shot down in this morning's anti-aircraft barrage, created the "worst traffic tangle we've ever seen."

This was the word from the California highway patrol, which said that eight officers stationed at the intersection of 130th street and South Vermont avenue, south of Los Angeles, were unable to cope with the situation.

BURSTS OF ANTI-AIRCRAFT SHELLS THRILL HUNDREDS

Concentrated anti-aircraft fire while 30 powerful searchlights focused high in the sky on a mysterious, slowly southward-moving objective, rudely awakened thousands of residents of southern California early today, then provided them with one of the most thrilling pyrotechnic displays they had ever seen.

Beginning around 2 a. m., the rapid "boom-boom, boom-boom" shelling continued heavily for 30 minutes as the objective of the concentrated searchlight glare slowly moved down the coastline. A short halt followed and then heavy firing resumed for another 10 minutes.

Spect-gawed spectators across every new formation of planes, others, pondered the objective looked more like a blimp, others said it could be—but they couldn't see a definite target.

One Plane Reported Downed on Vermont Avenue by Gunfire

Within two hours after anti-aircraft activity roared over Los Angeles at 3:10 a. m. today, one plane was reported shot down at 180th street and Vermont avenue.

The initial report, received by the 77th Street police station, did not disclose whether it was an enemy craft. Unconfirmed was the report of two others shot down.

At 43rd street and Western avenue, it also was reported, some object hit the street, but it was not immediately known whether it was a bomb.

Anti-aircraft guns, fighter planes and huge searchlights were thrown into action in the Los Angeles area at 3:10 a. m. today as unidentified planes roared over vital defense areas.

The rumbling of the guns, flashes of their shells bursting and the dropping of flares were heard and seen until 3:45 o'clock. There was a 15-minute lull, and then the activity continued for almost an hour.

Reports that a civilian had seen three planes shot down over the ocean were not confirmed by either Army or Navy sources.

The planes—their numbers reported by civilian witnesses to be as high as 50—apparently swung south of Santa Monica, roared toward Westwood and then followed an arc course, moving over vital defense areas in the Huntington Park, Downey and Long Beach areas.

Unconfirmed also were reports of bombings in several areas.

Center of the action seemed to be over the Long Beach section, although it was intense in the San Pedro, Huntington Park and Downey areas.

The concussion of the big guns at Fort MacArthur rumbled through the Los Angeles Harbor area, as citizens awakened by the screech of air raid sirens paced their houses in wonder.

As the Army moved swiftly to action within 45 minutes of the air raid warning, reports began to filter into police headquarters of possible Fifth Column (traitors and spies) activities.

Los Angeles police reported some Japanese had been arrested during the blackout in the Venice area.

In the La Brea Hills section, alternate green and white light flashes brought the belief that signals might have been sent to the enemy.

Los Angeles' new air raid sirens were sounded at 2:27 o'clock after a secondary precaution had been ordered only four minutes before.

The Flash of the "red" light—the air raid signal—was given by the Air Raid Warning Service, which said it could give no other information.

(Continued on Page 2, Cols. 1-3)

En avisartikkel hvor det påstås at flere fiendtlige fly er skutt ned, hvorav et av dem krasjet i 180th gate og Vermont avenue, ikke langt fra Hollywood.

forfatteres virkelighetsoppfatning, noe som kanskje kommer best frem i kildene ^{2,3,4,5,6}.

Ellers er det en del andre uoverensstemmelser som kan virke forvirrende ved gransking av kildene i ettertid:

Beskrivelse av fenomenet

Vitnebeskrivelsene av hva som *muligens* befant seg på himmelen over Los Angeles spriker ganske betydelig. Typen fenomener som er beskrevet er fly, ballonger, flares, "ob-

jekt" — eller ingenting (!). Antallet innen hver kategori varierer fra 0 opp til flere hundre [— "svermer" av fly (eller av og til ballonger) i alle mulige størrelser]. Estimatenes av fenomenets høyde er omtrent like forskjellige; fra en knapp kilometer (2500 fot) opp til 6000 meter (20 000 fot). Hastigheten er anslått fra "veldig langsomt" (med enkelte stopp innimellom) til godt over 300 km/t. I en av kildene ⁵ oppgis det at fenomenet brukte rundt 30 minutter på å fly ca. 32 kilometer,

noe som gir en snitthastighet på vel 60 km/t; som selvsagt er altfor langsomt for et fly. En ting er imidlertid alle enige om, at uansett hva som ble beskutt, ble det ikke sluppet bomber og selv om (minst) 1440 antiluftskytts granater ble skutt mot "det" førte det ikke til synlig tap eller skade. Dette understøttes av en ansatt i avisen *Los Angeles Herald Express* som uttalte at han var sikker på at mange granater traff direkte i objektet. Han var overrasket at det ikke ble skutt ned (se også nedenfor).

Erfarne spesialister på styrbare ballonger tvilte forøvrig på at det kunne ha vært en japansk "blimp" (sperreballong) fordi japanerne ikke hadde noen kjent heliumkilde og hydrogen var altfor farlig til å bli benyttet i kamp.

Tilstedeværelsen av fly

En annen ting det var strid om er at mange av observatørene var sikre på at de så (amerikanske) jagerfly i nærheten av fenomenet, en del mente også at det utspant seg luftkamper. Forsvaret var her klar i sine uttalelser etter hendelsen: Det var overhodet ingen amerikanske fly på vingene den natten. Det var riktignok rapporter om at fire fiendtlige fly var skutt ned, og et av dem var antatt å ha landet i full fyr ved et veikryss i Hollywood (se avisutklipp på denne siden), men dette kunne ikke verifiseres. I ettertid ble det også spurt om hvorfor det ikke ble gitt ordre til å gå på vingene i løpet av perioden på 51 minutter mellom det første luftvernalarmen kl. 02.25 og den første artilleribeskytningen kl. 03.16 (eller sannsynligvis egentlig kl. 03.36 - se under). Jagerfly fra Fourth Air Force (Fjerde luftkommando) sto faktisk og varmet opp på rullebanen mens de ventet på ordre til å gå på vingene og undersøke de ukjente inntrengene. Den ordren kom aldri, skal vi tro forsvaret. [Her er det forvirring blant kildene. Noen betegner luftstyrken som 4th Interceptor Command (Fjerde avskjæringskommando) fra Army Air Force (se avsnittet om hendelsesforløpet), mens en annen som Fourth Air Force. Det antas at det er snakk om samme styrke.]

I den tro at et luftangrep var i emning var det noen på bakken som trodde de så formasjoner med krigsfly, nærkamper mellom fiendtlige fly og egne jagerfly i tillegg til andre ting folk antok var bevis for eller tegn på et slikt angrep. Det var åpenbart ingen nærkamp fordi ingen amerikanske jagerfly var i luften. Sporlys ble avfyrt fra militære bakkestasjoner og noen mistolket ildgivningsmønsteret fra disse prosjektilene for å være luftkamp. Andre observatører rapporterte om opplyste objekter som varierende ble beskrevet som røde og hvite signallys i grupper på tre røde og tre hvite, avfyrt vekselvis,

eller kjedeligende strenger med røde lys som lignet på noe bortimot en opplyst drage.

Sannsynligvis kom mye av forvirringen av det faktum at eksplosjonene fra antiluftskysgranatene, fanget inn av de kraftige søkelysene, i seg selv ble tatt for fiendtlige fly. Fungerende øverstkommanderende for antiluftskysbrigaden i området sa i sin forklaring at han først hadde vært overbevist om at han sett 15 fly i luften, men hadde raskt funnet ut at han så røyk. Kompetente journalister som Ernie Pyle og Bill Henry [to landskjente journalister] var vitner til beskytningen og skrev at de aldri var i stand til å peke ut noe(n) fly. Når det gjelder sistnevnte, er hans gjengitte utsagn noe tvetydig. Reporteren i *Los Angeles Times* skrev nemlig også: "Jeg var langt nok unna til å se et objekt uten å være i stand til å identifisere det ... jeg er villig til å vedde hvert øre jeg har på at det var adskillige direkte treff på objektet."

Redaktøren i *Los Angeles Herald Examiner* rapporterte: "Jeg kunne tydelig se omkring 25 sølvaktige fly i V-formasjon over meg som beveget seg langsomt over himmelen mot Long Beach." Politimesteren i Long Beach, J.H. McClelland uttalte: "Jeg observerte det som ble beskrevet som den andre bølgen med fly fra toppen av den syvetasjes bygningen Long Beach City Hall [rådhuset]. Jeg kunne ikke se noen fly, men de yngre karene som var med meg sa at de kunne. En erfaren observatør fra marinen som hadde en kraftig Carl Zeiss prismekikkert (binokular) sa at han talte ni fly i kjeglen fra søkelysene, og beskrev dem som sølvfargete. Gruppen passerte fra ett batteri med søkelys til et annet og under ild fra luftvernkanonene fløy den fra i retning Redondo Beach og Inglewood til landsiden ved Fort McArthur og fortsatte mot Santa Ana og Huntington Beach. Luftvernilden var så omfattende at vi ikke kunne høre flymotorene."

Man kan trygt si at forvirringen var total.

Tidsangivelser

Tidspunktet for start av beskytningen varierer. Tre klokkeslett er oppgitt i kildene: Kl. 03.06, 03.16 og 03.36. På bakgrunn av informasjonen om at fenomenet brukte rundt 30 minutter på å fly ca. 32 kilometer, implisitt at det heller ikke var synlig stort lenger enn dette, i tillegg til at flere vitner også antydte en varighet på 30-35+ minutter (som inkluderer både synligheten av fenomenet og beskytningen), er det mest sannsynlig at korrekt tidspunkt var kl. 03.36. Hvis beskytningen virkelig opphørte kl. 04.14 gir dette 38 minutter til kanonaden, noe som altså stemmer relativt godt overens med de fleste utsagnene ovenfor. Avvikene når det gjelder starttidspunktet kan skyldes en viss forvir-

ring i kildematerialet siden klokkeslettene åpenbart lett kan forveksles.

Når det gjelder utsagnet om at fenomenet brukte 30 minutter på å fly 32 kilometer er det også oppgitt at dette var mellom kystbyene Santa Monica og Long Beach. En rask oppmåling på kartet viser imidlertid at den omtrentlige avstanden mellom dem er 40 kilometer. Skal man ta med andre utsagn om at fenomenet også var synlig sør for Long Beach, helt til Huntington Beach før det forsvant av syne, gir dette en distanse på totalt 60 kilometer (fra Santa Monica). På tross av hundretusener av sivile vitner i tillegg til de mange tusen mannskapene fra forsvaret (inklusive personell fra det frivillige luftvernet) er det tydeligvis vanskelig å få en enhetlig og samsvarende historikk med hensyn på avstand og tidspunkter.

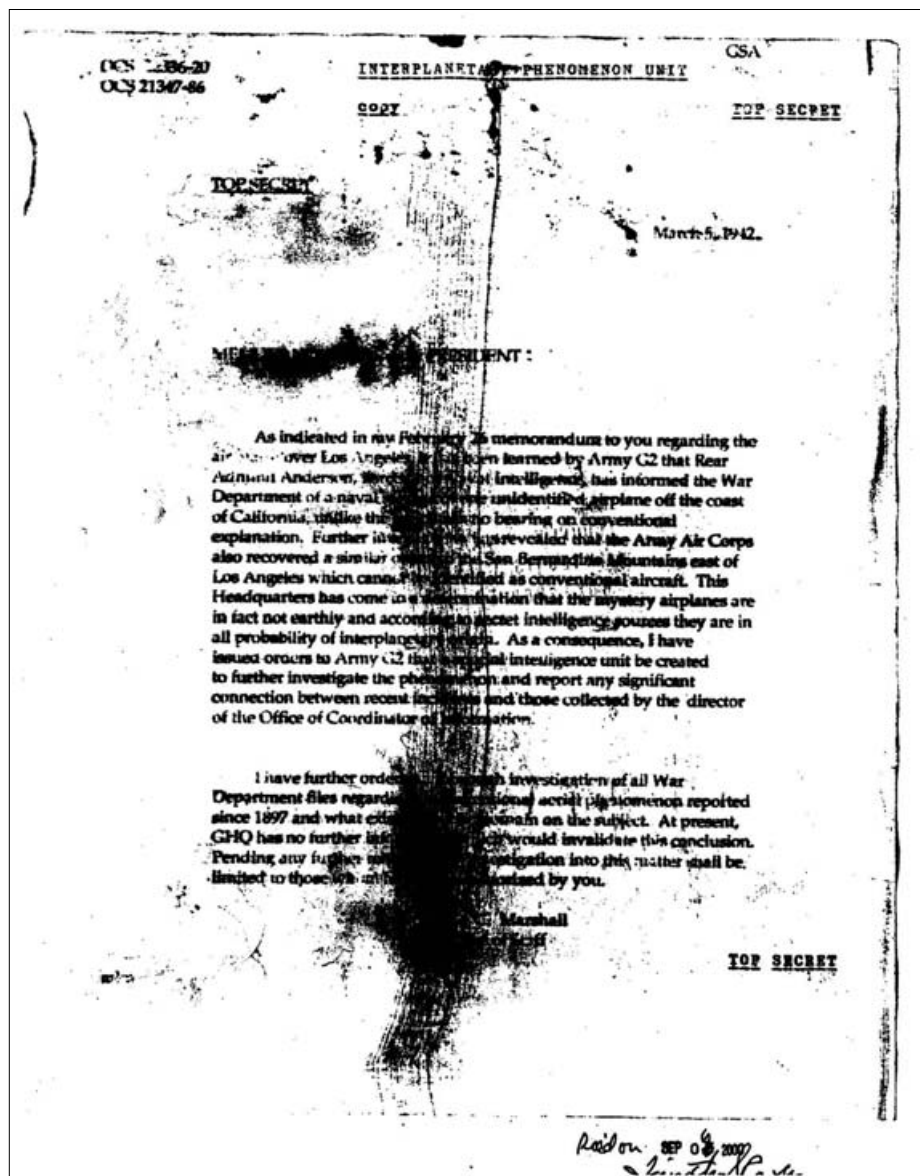
Det er også en viss uenighet om tidspunktet for opphør av ildgivningen. En kilde 'oppgir beskytningen til å begynne kl. 03.06 og vare "til morgengryet", noe som medfører

en varighet på minst 2,5 til 3 timer (soloppgang var kl. 06.30). Det er imidlertid grunn til å anta, utfra vitneutsagnene nevnt i avsnittet over, at opphør likevel var kl. 04.14.

Fotografier

Det er egentlig oppsiktsvekkende at det kun eksisterer ett eneste kjent fotografi av fenomenet. Av de utallige observatørene som bivånet hendelsen, skulle man tro at i alle fall en håndfull personer var i stand til å ta (minst) et dusin brukbare bilder i løpet av den drøye halvtimen det hele sto på. At dette ikke er tilfelle, har kanskje bidratt til at saken er blitt mer myteomspunnet enn nødvendig. At det i tillegg stilles spørsmålstegn ved bildets ekthet (mulig manipulasjon, se side 9) er heller ikke fordelaktig for hypotesen om at det var et objekt som ble beskutt.

Fortsettelse på neste side

Et brev fra general George Marshall, datert 5. mars 1942 som etter sigende gav ordre til opprettelsen av den såkalte Interplanetary Phenomenon Unit. Brevets ekthet er omstridt, likeledes IPU's egentlige virksomhet (se neste side).

Interplanetary Phenomenon Unit

Det har vært spekulert på om Slaget om Los Angeles gav støtet til opprettelsen av den såkalte Interplanetary Phenomenon Unit, IPU. Det var en lite kjent militær enhet som ble etablert (senest) i 1947 og oppløst på slutten av 50-tallet. IPU eksistens har vært bekreftet fra offisielt hold, men lite annet er kjent om den, bortsett fra at det synes å ha vært en UFO-relatert virksomhet. Enkelte UFO-etterforskere har foreslått at selve navnet "Interplanetary Phenomenon Unit" (Enhet for interplanetariske fenomener) indikerer at man i IPU var overbevist om at ET-hypotesen var en sannsynlig forklaring på UFO-fenomenet.

Noen etterforskere har også vært av den oppfatning at IPU var et annet navn på Majestic 12, som etter sigende ble opprettet i 1947. Eksistensen av MJ-12 er høyst tvilsom og mange etterforskere mener at det er svindel. Imidlertid indikerer et annet (tvilsomt) MJ-12 relatert dokument, at IPU ble opprettet av forsvarssjefen, general George Marshall tidlig i 1942, etter at Slaget om Los Angeles fant sted.

Konklusjon

Hva kan vi da si om denne hendelsen for 65 år siden? Den kan uten tvil betegnes som spektakulær, uansett hvilke utgangspunkt man har for sin vurdering. Ut fra en skeptisk, "offisiøs" holdning, uten å ta hensyn til påstandene om at et objekt var under beskytning, må saken uansett anses som enestående under hele Den andre verdenskrig. En så stor og tildels langvarig aksjon med

tusener av militært personell involvert, samt hundretusener av vitner, likevel var det ingen konkrete spor av en eventuell fiende. Kunne det virkelig være slik at, takket være stor nervøsitet blant luftvernartilleristene (og kanskje "prestasjonsangst" grunnet manglende respons på det japanske angrepet halvannet døgn før), utgjorde "fokus for beskytningen" kun en imaginær fiende hvis ferd over himmelen ble drevet frem av en slags felles hallusinasjon? Dette høres omtrent like usannsynlig ut som om det virkelig skulle ha befunnet seg et stort, fysisk solid og usårbart objekt over Los Angeles denne natten. Likevel kan ikke denne forklaringen helt utelukkes. I så fall må hendelsen også betegnes som et av de største tilfellene av massehallusinasjon i historien.

Ut fra et mer "objektorientert" standpunkt, med linjer til en mulig ET-forklaringsmodell er selvsagt saken særdeles betydningsfull. Skal man ta hensyn til de vitnene som er sitert (og det antas at antallet likelydende rapporter fra andre personer er betydelig) er konklusjonen klar: Det svedde virkelig et stort objekt over byen, upåvirket av kanonaden og som sannsynligvis var av utenomjordisk opprinnelse. Da må man snarest endre kalenderen for tidspunktet for starten av den moderne UFO-æraen, fra Kenneth Arnold i juni 1947 til Los Angeles i februar 1942.

Imidlertid er UFO-historien full av tilsynelatende spektakulære hendelser som av mange, i alle fall til å begynne med, tolkes i en ET-sammenheng. Det har likevel ofte vist seg, etter grundig etterforskning, at slike hendelser er blitt ettertrykkelig dratt ned på

jorden igjen. Rapporter fra enkeltpersoner som peker i utenomjordisk retning er dessverre ikke alltid til å stole på. Det kan selvsagt også være tilfelle i denne saken.

Tiden vil vise om vi noen gang får en definitiv løsning av hva som egentlig skjedde over Los Angeles i 1942. □

Kilder:

- 1) *The Army Air Forces in World War II* utarbeidet av Wesley Frank Craven og James Lea Cate (reds.); vol. 1, ss. 277-286, Washington, D.C.: Office of Air Force History.
- 2) The Battle of Los Angeles, av Jeff Rense, <http://www.nicap.org/losangrense.htm>
- 3) An Eyewitness Account of the Mysterious Object that "Attacked" the Los Angeles Basin in the Wee Hours of February 25, 1942, plus a Ufological Assessment, Sixty-Four Years after the Fact, av C. Scott Littleton, <http://frankwarren.blogspot.com/2006/10/exclusivethe-battle-of-los-angeles.html>
- 4) First there was the battle of LA, then the giant object disappeared. What happened to it? [The Wanderling], http://wanderling.tripod.com/la_ufo.html
- 5) World War II UFO Scare, av Paul T. Collins, *Fate Magazine*, juli 1987.
- 6) The battle of Los Angeles - Photo analysis by Bruce Maccabee, <http://brumac.8k.com/BATTLEOFLA/BOLA1.html>
- 7) *Wikipedia*, <http://en.wikipedia.org>

7th Biennial European SSE Meeting

17. til 19. august 2007

Quality Hotel & Resort på Røros

Åpent for publikum

Organisasjonen Society for Scientific Exploration (SSE) vil avholde konferanse fra fredag 17. til søndag 19. august 2007 på Quality Hotel & Resort på Røros.

Røros ligger 35 kilometer SSØ for Hessdalen, kjent for sine UFO-observasjoner gjennom flere tiår.

På konferansen vil det bli holdt foredrag om Hessdalsfenomenet, i tillegg til emner som grenser til dette. Flere internasjonale forskere og spesialister vil holde innlegg.

Ansvarlig for arrangementet er siv.ing. Erling P. Strand, som har ledet Prosjekt Hessdalen i mange år.

For ytterligere detaljer og påmelding, se <http://www.scientificexploration.org/meetings/7thbiennial.php>

SSE er en multidisiplinær, profesjonell organisasjon bestående av vitenskapsfolk og andre akademikere som vier seg til studiet av uvanlige og uforklarlige fenomener som krysser grensene for tradisjonelle områder innen vitenskapen og/eller som er ignorert eller utilstrekkelig utforsket innen "mainstream" vitenskap.

Det britiske forsvarsdepartementet: Project Condign

Av David Clarke og Gary Anthony

De to britiske UFO-etterforskerne David Clarke og Gary Anthony har i denne artikkelen trukket sine konklusjoner fra den såkalte Condign-rapporten. Project Condign var det britiske forsvarsdepartementets egen hemmelige UFO-undersøkelse og ble utført i perioden 1996 til 2000. Clarke, sammen med Andy Roberts fikk offentliggjort rapporten i mai 2006.

Condign, *adj.* Alvorlig og vel fortjent (vanligvis brukt om straff).

—*Concise Oxford Dictionary*

Rapporten ble omtalt i UFO nr. 2 2006.

KONKLUSJONER

For å oppsummere: Vi har funnet ut Condign-rapporten er full av feil og fremstår mer som en etterretnings-rapport enn et vitenskaplig studium. Enkelte personers kontante avvisning av dokumentene som et forsøk på "hvitvasking", samt dårlig behandling i media har bare i liten grad hindret våre forsøk på å åpne den egentlige meningen og innholdet i disse dokumentene.

Undersøkelsene vi har presentert både på vår webside og andre steder motsier på det sterkeste alle uvitende og ubegrunnede gjetninger, og levner etter vår mening ingen tvil om at rapporten —på tross av sine feil—er et meget viktig dokument i UFO-historien. Dette burde være klart for alle som bruker tilstrekkelig tid til å sette seg inn i disse spørsmålene.

Dersom rapporten er et forsøk på hvitvasking, og forsvarsdepartementet virkelig kjenner "sannheten" om UFOer, vil dette reise et interessant spørsmål. Dersom det finnes bevis for utenomjordisk liv på Jorden – hvorfor skulle forsvarsdepartementet bestille en tre års studie – utført i hemmelighet – som konkluderte med noe de allerede visste? Som det går frem av denne artikkelen, viser de interne dokumentene at rapporten ble bestilt etter en lengre kamp mot interne fordommer i forsvarsdepartementet over tre tiår, mange år før Storbritannia hadde inkorporert Freedom of Information Act i sitt lovverk. Med mindre alle disse interne dokumentene er forfalskninger eller direkte plantet, kan påstander fra konspirasjonsteoretikere om at rapporten ble skrevet spesielt for publikum med sikkerhet avfeies som nonsens.

Innholdet i rapporten viser at departementet i virkeligheten ikke vet særlig mye

om UFOer, og til og med at enkelte sivile UFO-etterforskere vet atskillig mer. Hovedanbefalingen rapporten kommer med (innført i desember 2000) er at "det ikke lenge er behov for at DI55 ("UFO-gruppen" innen forsvarsets etterretningsstab,) samler inn UFO-rapporter, siden det ikke kan bevises at denne informasjonen er nyttig for forsvarsets etterretning."

Dette koker ned til dens egentlige formål, nemlig at uønsket oppmerksomhet fra publikum som følge av sin involvering i UFO-saken bør ledes bort fra den sensitive etterretningsavdelingen i forsvarsdepartementet. Denne skjulte agendaen kan meget vel forklare rapportens gradering og hvorfor den var unntatt innsyn fra offentligheten.

I motsetning til Edward Condon, som hadde et helt team til rådighet, er denne blitt utført av én mann (som er ukjent, "Mr. X"), som jobbet med dårlige data og på et begrenset budsjett. Han hadde ikke mandat til å intervju vitner eller vitenskapmenn. Under disse omstendighetene virker det som han har gjort så godt han kunne, og selv om rapporten ikke holder vitenskapelige mål har den avstedkommet en del positive aspekter. Den fungerer også som et eksempel på hvordan man *ikke* skal studere UFO-fenomenet vitenskapelig. Det begrensede mandat til "Mr. X" er understreket i vilkårene for rapporten (Terms of Reference) i tillegg A i del 1: "For å fastlegge den mulige nytteverdien av UAP-observasjoner, om noen, for forsvarsets etterretning."

På tross av dens mange feil, misoppfatninger og antagelser, må vi akseptere at Condign-rapporten sannsynligvis kommer til å forbli det mest detaljerte studiet av UFO-fenomenet utført av det britiske forsvarsdepartementet i mange år fremover.

Dette leder til et annet spørsmål. Dersom DI55 ikke er interessert i UAP eller UFOer lenger, hvorfor holder de saken fremdeles åpen, som vi har fastslått at de gjør? Et hint kan være å finne i sammendraget: "Forhold-

ene rundt dannelsen og opprettholdelsen av svevende, ladete masser ... er ikke helt forstått ... ikke desto mindre kan den underliggende fysikken ha en viss militær anvendelse i fremtiden i form av aktiv visuell, radar og IR-avledningsteknologi, samt passive absorbatører av elektromagnetisk energi."

Anbefalingen er at "nærmere undersøkelser bør bli utført med hensyn til anvendelsen av plasmafenomenet i fremtidig militær teknologi."

Mange andre spørsmål forblir ubesvart. Det finnes bakgrunnsdetaljer som må avklares, flere dokumenter som bør etterspørres og fristilles, samt at forfatterens identitet bør avdekkes. Disse løse trådene kan gi oss de manglende bitene i puslespillet.

På tross av at forfatteren i utgangspunktet hevdet at han arbeidet fra rådata og bevisst unngikk å bli påvirket av media eller UFO-"industrien", er det klart at han til syvende og sist ikke greide å komme unna UFO-sakens gjennomgripende påvirkning av populærkulturen. Ved første gangs gjennomlesning av rapporten, ble vi overrasket av å finne at konklusjonene *virkelig* var påvirket av hans litteratursøk; særlig bøkene til Paul Devereux og Jenny Randles. Dette gjør at sitatet man finner i begynnelsen av Del 1 ("Fordommer vil lede deg lenger fra sannheten enn uvitenhet") blir direkte ironisk! □

David Clarke er foreleser ved Sheffield Hallam-universitetet i Storbritannia, hvor han foreleser i forskningsmetodikk og bruk av Freedom of Information Act.

Gary Anthony er en amatørastonom fra Yorkshire som har vært interessert i UFO-fenomenet i 20 år.

Kilde:

International UFO Reporter, august 2006 (vol. 30, nr. 4)

Oversettelse:

Harald Søvik og Mentz Kaarbø

Besøk fra Sverige

Av Ole Jonny Brønne

Søndag 26. november 2006 fikk undertegnede besøk av Clas Svahn og Anders Persson fra UFO-Sverige. De kom med bil fra England via Stavanger til Oslo. De hadde først kjørt motsatt vei, fra Stockholm til Stavanger, noe som ble en ganske lang kjøretur på bortimot 280 mil totalt. Og hvorfor kjøre så langt? Jo, for nok en gang å hente bøker og annet UFO-relatert arkivmateriale i England til Arkivet for UFO-forskning (AFU) i Norrköping. AFU er med dette, i tillegg til flere større donasjoner de siste årene (deriblant fra Norge) i ferd med å vokse seg til verdens største UFO-arkiv.

I England traff de David Clarke, Janet & Colin Bord, Jenny Randles, Hilary Evans, og John Rimmer, alle fremstående britiske UFO-etterforskere med store mengder materiale i sine respektive arkiver. Da Svahn og Persson etter en snau ukes opphold på forskjellige steder i England kom innom Oslo på veien hjem var det med en fullastet bil proppfull av bøker, tidsskrifter og mye annet.

De kunne forøvrig fortelle at de norske veiene var særdeles gode og at de storkoste seg på vei rundt sørlandskysten i mørke, regnvær og på glatte veier. Spesielt alle bomstasjonene syntes de var festlige innslag.

De langveisfærende fikk servert pizza og øl mens vi tok oss en UFO-prat. Etter overnatting dro de mandag morgen videre på besøk til Elbjørg Fjeldberg i Lillestrøm, før turen gikk hjem igjen til Uddevalla og Järfälla. Et par esker (ca. 25 kg) med UFO-materiale fra undertegnede fikk de også med seg.

Clas Svahn (øverst) og Anders Persson.

ARCHIVES FOR UFO RESEARCH

Nedteiling til en offisiell, åpen nærkontakt med ET?

En oppsiktsvekkende melding ble mottatt i midten av november i fjor fra Brasil, via e-post:

Jan Val Ellam, en i følge beskrivelsen fremstående brasiliansk forfatter og foredragsholder om ufologi og spiritualitet, har uttalt at flere ET-raser vil ankomme Jorden for å opprette offisiell og åpen kontakt med menneskeheten. Møtet vil finne sted en gang i tidsrommet mellom 16. november 2006 og 30. april 2007. I dag er første dag for den forutsagte hendelsen [e-posten ble mottatt 16. november] og alle medlemmene i organisasjonen Brazilian UFO Community teller ned mens de venter på den antatte ankomsten.

Jan Val Ellam er forfatterpseudonym for Rogério de Almeida Freitas, en offentlig ansatt konsulent og forretningsmann fra Rio Grande do Norte, en av statene i Brasils nordøstlige deler. Freitas påstår blant annet å ha vært i kontakt med rom- og åndelige vesener daglig i de siste 20 år. Han hadde en nærkontakt i november 1999 der han ble fortalt om at den forventede kontakten mellom menneskeheten og andre raser ville skje om syv år fra det tidspunktet. I mars 2006 ble han etter eget sigende kontaktet igjen og fikk opplysninger om at kontakt ville bli opprettet når som helst i perioden 16. november 2006 og 30. april 2007.

Freitas ble også gitt mer spesifikk informasjon om møtet: "Det vil involvere mange store romskip som vil bli sett av alle rundt om i verden. Observasjonene vil bare vare et par timer og romvesenene vil ikke foreta noen direkte kontakt med

regjeringene, men bare med utvalgte personer her og der". Freitas påstår også at UFOene vil bli sett og registrert i hopetall av media på en sånn måte at de ikke kan bli fornekta på noen som helst måte. "De vil forsvinne etter noen få timer, men komme tilbake etter noen måneder og vil gjenta det hele gjentatte ganger, inntil vi er forberedt på landing".

Dette er et lite utdrag av den relativt omfattende e-posten som altså dumpet ned i "kassen" hos undertegnede 16. november. Avsender var A[demar] J. Gevaerd, redaktør av Brazilian UFO Magazine og leder av Brazilian Center for Flying Saucer Research – intet mindre. Han har vært en ledende skikkelse i brasiliansk ufologi i mer enn 20 år og har også tidligere vært omtalt i dette tidsskrift.

Jan Val Ellam

Hva skal man så si til denne saken? Ikke annet enn at også denne føyer seg pent inn i rekken av utallige profetier de siste snart 60 år som går på endelig, offisiell kontakt med "de der oppe". Uten at noen av profetiene har vært innfridd, på noen som helst måte. Det som er mest interessant, er hva herr Freitas vil komme med av bortforklaringer når det viser seg at heller ikke hans sikre spådommer blir til virkelighet. I motsatt fall vil undertegnede komme krypende, med halen mellom beina, og be pent om unnskyldning...

—Mentz Kaarbo

David Clarke – professor og kritisk granskende UFO-etterforsker

Av Clas Svahn

En av mennene bak Condign-rapporten er David Clarke i Sheffield. UFO-interessert siden unge år og en kritisk gransker av fenomenet har han fått et rykte for å være en bortforklarende skeptiker. Men journalisten og professoren i etnologi er langt fra en som tar lett på UFO-spørsmålet.

Interessen for UFOer ble vekket en gang i 1977 da David var 11 år gammel og hadde blitt ordentlig bitt av science fiction-basillen. Filmen “Nærkontakt av tredje grad” gikk på kinoene og innholdet hadde gjort et sterkt inntrykk på ham.

- Jeg leste om filmen i avisene og ble mer og mer interessert i det som filmen egentlig handlet om; jeg leste von Däniken og bøker om Bermudatriangelet, “Arthur C. Clarke’s Mysterious World” gikk på TV. I mangt og mye fikk jeg den starten som mange andre UFO-interesserte fikk på 70-tallet, sier han.

I 1980 ble David Clarke medlem av den britiske UFO-organisasjonen BUFORA (British UFO Research Association) og begynte samtidig å abonnere på tidsskriftet *Fortean Times*. Han begynte også å undersøke saker i Sheffield og områdene rundt.

- Min første sak undersøkte jeg rundt 1978 eller 1979. Det var noen lysskinn i skyene og ikke noe spesielt interessant. Men jeg kan huske en sak der en kvinne hadde sett en klassisk flygende tallerken fra sin leilighet midt i den sentrale delen av Sheffield. Hun hadde sett vinduer på farkosten og hvordan vesener beveget seg inni. Det lignet et klassisk Adamskiskip. For meg tydet hennes observasjon mer på at hun hadde blitt påvirket av noe som hun hadde sett på TV enn en virkelig opplevelse. Jeg begynte å stille mer og mer spørsmål om hvordan personene påvirket av sin egen bakgrunn.

Lettere før

Ganske snart kom David Clarke til den innsikten om at UFO-spørsmålet ikke var så enkelt som det så ut ved første øyekast. Observatorenes egen bakgrunn og trosforestilling kom til å interessere ham like mye som selve rapporten.

- Det var lettere på den tiden. Man kunne skrive brev til folk og få svar! Internett fantes jo ikke. Det var også lettere å etterforske saker. Fra begynnelsen av kjøpte jeg hele pakken: ETH, Bermudatriangelet, fortidige astronauter, osv. Alt så ut til å henge sammen.

David Clarke studerte blant annet arkeologi og kunne se at det von Däniken skrev om ofte var fundert på spekulasjon og ønsketenkning.

- Vi var en liten gruppe, The West Yorkshire UFO Research Group; det var der jeg traff Andy Roberts, Martin Douglas og flere andre som nå har forsvunnet. Også Yorkshire UFO Society var aktiv, med Graham og Mark Birdsall som medlemmer.

Graham kom siden til å starte det hittil mest framgangsrike UFO-tidsskriftet i verden, *UFO-Magazine*. Et tidsskrift han drev fram til sin død for noen år siden.

- Jeg hadde en periode da jeg interesserte meg mer for folklore, leylinjer og liknende mysterier, noe som gjorde at jeg totalt mistet interessen for UFO i løpet av noen år på begynnelsen 90-tallet. Perioden fra 1990 til 1995 vil jeg si. Da arbeidet jeg for *The Yorkshire Post/Sheffield Star* og rapporterte fra den store kongressen i Sheffield der man presenterte den berømmelige obduksjonsfilmen. Og med dette kom jeg tilbake til ufologien igjen! Det var også på den tiden Jenny Randles forsøkte å få liv i UFO Investigators Network igjen. Der ble jeg mer og mer involvert.

Stadig mer skeptisk

Da, på begynnelsen 90-tallet, ble David Clarke også ferdig utdannet journalist og med det også mer skeptisk. I takt med at han lærte seg intervjueteknikk og å grave bakom slike ting som ikke syntes ble hans UFO-undersøkelser også mer kritiske.

Også kontakten med Andy Roberts gav ham et annet og stadig mer kritisk perspektiv på UFO-spørsmålet. Sammen har de to skrevet flere bøker og mange artikler. Blant annet har de i 10 år hatt en regelmessig spalte i *Fortean Times* kalt “The UFO Files”.

- Mange ufologer tar vitnenes beretninger som nøyaktige gjengivelser av det som har hendt. Slik fungerer det jo ikke. Det finnes alltid mer bak dem.

David Clarkes kritiske holdning og uvilje til å si at UFO-fenomenet må ha sin forklaring i besøkende fra andre planeter har

gjort at mange ser på ham som en skeptiker eller i verste fall en “bortforklarer”.

- Folk har kalt meg en masse ulike ting, sier han og ler. Jeg vil kalle meg selv en tviler. Absolutt ikke en “bortforklarer”. Men for amerikanske ufologer finnes det bare to typer: Bortforklarere eller troende. Dessverre finnes det mange ufologer som ikke anvender kritisk tenkning når de etterforsker en hendelse.

- For meg ble det åpenbart at det fantes ulike typer ufologer da noen politimenn så en serie mystiske lys ved Cracobfjellene i nordre Yorkshire på begynnelsen av 1980-tallet. Historien var at to politimenn hadde sett disse sterke lysene mot fjellsiden og tatt bilder av dem. Bildene ble siden publisert av Graham og Mark Birdsall, eksperter fra universitetet i Leeds hadde sett på bildene og alt virket mystisk. Men da Andy Roberts og to andre medlemmer i vår gruppe undersøkte hendelsen, viste det seg at forklaringen var en annen. Da én i vår gruppe kjørte langs veien nedenfor fjellet fikk han øye på lysene, ikke like sterkt, men på samme sted. Han kunne se at det var Solen som ble reflektert i de våte feltene på svabergene. Til slutt lyktes det for Andy Roberts å ta et bilde der lysene kunne sees på nøyaktig samme sted. Da BUFORA senere gjorde en sammenlikning mellom bildene, ble klart at det var samme fenomen. Men da de konfronterte brødrene Birdsall med bevisene kunne de ikke akseptere det. Mye på grunn av at området var blitt løftet fram som et UFO-vindu av Birdsalls. De kunne rett og slett ikke gå tilbake på saken. Dessuten henviste de til andre som hadde sett lys fly over fjellene og det kunne jo ikke være Solen som ble reflektert i gresset!

Problemet som David Clarke peker på er vanlig innen ufologien. Når en hendelse får sin forklaring løftes gjerne andre observasjoner i samme område fram som et bevis på at forklaringen er feil. Dette til tross for at de ulike hendelsene knapt har noe med hverandre å gjøre.

Fortsettelse på neste side

David Clarke hjemme på sitt arbeidsrom i rådhuset i Sheffield. Som de fleste andre briter må han utnytte de små utrommene maksimalt. Legg merke til UFO-NORGE logoen til høyre!

- Da begynte jeg å stille spørsmål ved det jeg hadde lest i tidsskrifter og bøker. Om to UFO-etterforskere kunne forsvare en sak som åpenbart var en feiltolkning av et naturlig fenomen så undret jeg hvor mye annet som vi ikke fikk vite når det gjaldt andre hendelser. De tunge bevisene som fantes i bøkene var kanskje ikke så tunge likevel.

Spørsmålstegn igjen

David Clarkes kritiske innstilling har ikke hindret ham, men tvert imot vært til stor hjelp når han har gitt seg i kast med å undersøke rapporter som tilsynelatende er vanskelige å forklare.

- Det er selve mysteriet som fascinerer og interesserer meg. Når alt skrap er tatt bort, står det igjen enda en del saker med store spørsmålstegn. Selv om man kan eliminere alle utenomjordiske eller andre overnaturlige forklaringer, er menneskenes opplevelser av alt dette minst like interessant. Hvorfor opplever vi dette? Hva kommer det av at menneskenes verdensbilde forandres når de blir interesserte i UFO? Den menneskelige faktoren er kanskje den mest interessante delen av UFO-mysteriet. Etter å ha tatt min PhD i folklore har interessen for menneskers opplevelser av det "overnaturlige" blitt en sta-

dig større del av min interesse.

I tillegg til sin doktorgrad i etnologi har David Clarke også en halv stilling som lektor i journalstikk ved Sheffield Hallam University. Den andre halve stillingen er han foreleser i etnologi, i tillegg er han frilans-journalist. Han er kritisk til hvordan mange av de britiske UFO-etterforskerne arbeider. Eller retttere sagt hvordan de ikke arbeider:

- Antallet personer som virkelig vet noe om UFO i Storbritannia kan nok telles på to hender. De øvrige er med bare for å ha det gøy, for det sosiale aspektet. Men de fleste trenger heller ikke å gjøre noen undersøkelser av saker ettersom de allerede ved svaret. De vet at ET er her og at alt er en eneste stor konspirasjon som regjeringen står bak. Dette har gjort at jeg mer og mer har distansert meg fra grupper av ulike slag og at jeg ikke deltar på konferanser.

Det er bortkastet energi som jeg istedenfor kan satse på å jobbe sammen med en liten gruppe mennesker som virkelig vil ta fram fakta og undersøke emnet. I 1998-1999 begynte Andy Roberts, Joe McGonagle, Gary Anthony, Jenny Randles og jeg å arbeide som en liten gruppe. Jobber man sammen i en slik gruppe kan man få mye verdifullt arbeid gjort.

I noen år har David Clarke og flere i hans gruppe konsentrert seg om de dokumentene som har begynt å komme fram i de tidligere hemmeligstemplede arkivene. Mange av dokumentene har David Clarke selv vært med på å grave fram.

- Fram til 1967 ødela myndighetene alt UFO-materiale i femårsintervaller. Så det var ikke før den store UFO-bølgen i 1967, da man på medlemsmøter i parlamentet begynte å stille spørsmål som "hvilken policy har vi når det gjelder slike saker?" og "hvor lenge har man arkivert dokumenter om dette?" som man sluttet å makulere dem. Så det som gjenstår er alt materiale fra 1967 og fem år bakover. Resten er ødelagt selv om det finnes enkelte dokumenter fra 50-tallet som har klart seg, av rene tilfeldigheter.

På den tiden var det en trettiårsregel som innebar at så snart en sak var avsluttet varte det 30 år før den kunne sendes ut til allmenheten. Det innebar at saker fra 1962 ikke ble sluppet til Public Record Office, PRO, før i 1993.

Fant ukjent rapport

Noen dokumenter som var blitt sluppet tidligere var de såkalte Churchilldokumentene. Og der fant David Clarke en antydning

om at en undersøkelsesstudie om flygende tallerkener hadde vært utført allerede siden 1951. Men dokumentene fantes ikke på PRO, så David Clarke skrev til forsvarsdepartementet som heller ikke kjente til dem.

- Vi fortsatte å lete og traff til slutt på en referanse til "The 'Flying Saucer' Working Party" som var et topphemmelig dokument som først ble sluppet i 1998. Da stod det klart for oss at det var dette som var antydning i svaret til Winston Churchill.

Med navnet klart for seg vendte David Clarke tilbake til forsvarsdepartementet og ba dem lete for å se om de kunne finne dokumenter om gruppen. Det var ikke lett.

- Synspunktet er at om dokumentene ikke finnes hos PRO så finnes de overhode ikke. Men til slutt fant de dem i 2001. På lignende måte fant vi også Rendlesham Forest-dokumentene noen år senere.

Det interessante med "The 'Flying Saucer' Working Party" og gruppens rapport er at den anvendes som grunnlag for å besvare statsminister Winston Churchills spørsmål om det lå noe i alt pratet om "de flygende tallerkenene". Men gruppen gjorde et dårlig arbeid med sine undersøkelser og den rapporten som til slutt ble presentert i 1951 var full av feil.

Ifølge David Clarke fortsatte de britiske forsvarsmyndighetene å undersøke UFO-observasjoner også etter "The 'Flying Saucer' Working Party's" negative rapport. Nå gjennom Air Ministry, et eksempel er Operation Mainbrace.

- Kvaliteten på forsvarrets undersøkelser var ikke spesielt høy selv om den var bedre enn hva sivile UFO-grupper utførte på den tiden. Man intervjuet sjelden øyenvitner, ikke i det hele tatt når det gjaldt militære observatører. Det man viet seg til var å samle på rapporter og skrive vennlige brev til dem som hadde sett noe. Bare i unntakstilfeller la man ned arbeidet i å undersøke hva som hadde hendt. Da parlamentet viste interesse i 1967 var man tvunget til å undersøke

Nick Pope.

noen saker for å kunne svare på spørsmålene fra medlemsmøtene. Mye avhang av hvem som arbeidet i UFO-avdelingen. Tjenesten som ansvarlig var bare på tre år. De som var interessert la rett og slett ned litt mer arbeid, mens andre, som anså hele spørsmålet som nonsens, ikke gjorde noe i det hele tatt. Da Nick Pope kom dit, slapp han inn litt frisk luft på avdelingen og gjorde arbeidet mer

åpent.

- Akkurat som i samfunnet for øvrig finnes det alt fra rene skeptikere til troende, også innenfor militæret. Men til syvende og sist handlet det om penger. Ressursene rakk ofte bare til å identifisere de mest tydelige feiltolkningene. Så snart man hadde forsikret seg om at det ikke dreide seg om russiske krenkelser eller noe annet av forsvarsinteresse, lot man rapporten ligge, uansett hvor interessant den enn kunne synes å være i våre øyne. Det fantes rett og slett ingen penger. Dette er noe som UFO-interesserte har veldig vanskelig for å forstå.

Mange rapporter ennå ukjente

66 000 ennå topphemmelige dokumenter fra Den kalde krigen finnes nå i en kjeller på det gamle Krigsministeriet i London der de er blitt forurensset av asbest. Akkurat nå holder man på å skanne inn og digitalisere hele arkivet, mens man ødelegger alle originalene. Der finnes også mye UFO-materiale, konstaterer David Clarke.

- Helt siden jeg fant "The 'Flying Saucer' Working Party" har jeg forstått at forsvaret en eller annen gang i løpet av de siste 50 årene måtte ha gjort en ny analyse av spørsmålet. Sist forsvaret gjorde en policygjennomgang var 1997 da man bestemte seg for å trappe ned interessen for UFO-spørsmålet. Da jeg stilte spørsmål om "The 'Flying Saucer' Working Party" i 2000 fikk jeg også klart for meg at Defence Intelligence Staff (DIS), som var en av de tre forsvarsmyndighetene som samlet inn rapporter, hadde bestemt seg for at man ikke lenger skulle ta i mot UFO-rapporter. For meg ble da spørsmålet om det fantes noe bak denne beslutningen, så i 2005 sendte vi inn en forespørsel om å få se policybeslutningen fra 1997. Dessuten ba vi om å få en liste over alle dokumenter som fantes som kunne ha noe med UFO å gjøre. Til slutt fikk vi en liste på 24 sider og begynte å jobbe oss igjennom den, og begjære utlevert alt som fantes.

- Da vi kom fram til "Condign" forstod jeg at man hadde utført en slags studie. Etter som studien var så omfattende bestemte man seg til slutt for å gjøre den tilgjengelig for allmennheten etter at den var gjennomgått og visse deler var tatt bort.

- Condign består i stor grad av sitater fra andre personers bøker og innehar svært lite eget etterforskningsarbeid. Ingen kontroll av materialet er gjort. Man får ikke inntrykk av at forsvaret vet hva de snakker om. Man kan lære en del om naturlige fenomener ved å lese rapporten, men svært lite om virkelig interessante hendelser. Det man kan se er hvilke deler av forsvaret som har interessert seg for spørsmålet og rent historisk er det et

interessant dokument. Men det finnes mye i den man kan stille spørsmålsteget ved. Det synes som forfatteren har ansett mye av materialet for å være fakta på tross av at det er svært omdiskutert. Michael Persingers arbeid er et slikt eksempel som på tross av at det aldri er blitt bekreftet til fulle fremheves i rapporten.

Nettopp neuropsykologen Michael Persingers mange eksperimenter der han lar en forsøksperson utsettes for magnetfelt er blitt brukt av mange skeptikere for å forsøke å forklare hvordan observasjoner av alt fra Jesus og spøkelser til "utenomjordiske" kan oppstå. Persinger er ansatt ved Laurentian University i Sudbury, Canada og han mener å kunne vise hvordan et magnetfelt som skapes i en spesialkonstruert hjelm som forsøkspersonen har på seg påvirker hjernens lobes slik at personen opplever visjoner av allehånde slag. Da den svenske forskeren og skeptikeren Dan Larhammar, i håp om å forsøke å gjenta Persingers resultat, gjennomførte liknende eksperimenter i 2004 fikk han overhodet ingen utslag. "Våre resultater viser altså at det bør stilles spørsmålsteget ved tidligere studiers sensasjonelle konklusjoner om effekter av magnetfelt", skrev han i en pressemelding.

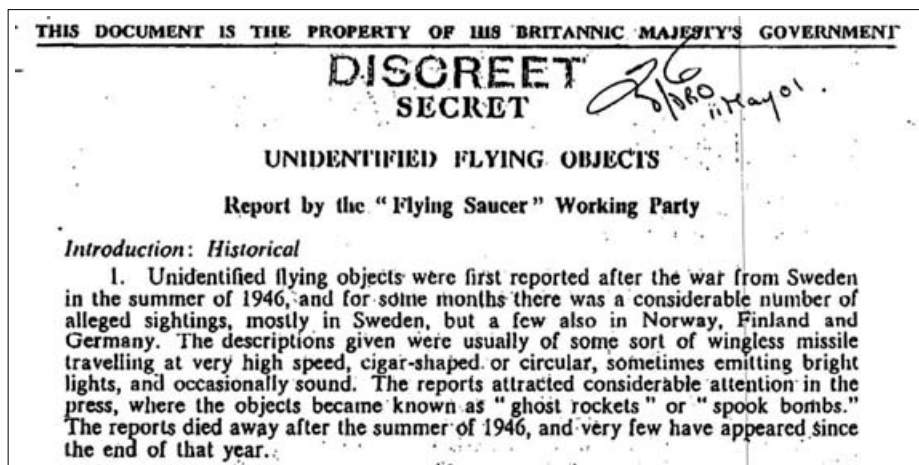
Dette er bare ett av de fenomenene som forfatteren av Condign henviser til, uten å kontrollere troverdigheten, i et forsøk på å forklare de observasjonene som diskuteres i rapporten.

- "Condigns" konklusjon er at meste parten av rapportene er feiltolkninger av naturlige fenomener og de få som gjenstår kan være plasmafenomener. Samtidig blir man overrasket over i hvor stor grad de er åpne for ulike alternativer. De mener jo at

Fortsettelse på neste side

Condign-rapportens forside.

Andy Roberts, til høyre, sammen med Paul Fuller og Jenny Randles på et møte i Sheffield i november 2000. Øverst: En side fra "The 'Flying saucer' Working Party's" rapport.

UFO, eller UAP som man kaller dem, eksisterer, mens mange andre innen forsvaret sier at det over hodet ikke finnes noe UFO-fenomen, sier David Clarke. Men DIS mener at det virkelig finnes et fenomen. Vi ser det som en mulighet for oss til å kreve en skikkelig utredning der de får intervju vitner og ta kontakt med forskere. Forfatteren av "Condign"-rapporten fikk ikke diskutere det han gjorde med forskere eller intervju utenforstående. Det begrenser rapporten.

- Vi innser også at det er vanskelig å få forskere interessert i UFO-fenomenet siden det har en stor "latterfaktor" her i Storbritannia og få vil risikere sine yrkesliv og karrierer for noe slikt. Men hvis vi fikk forsvaret til å gjennomføre en skikkelig undersøkelse kunne den innstillingen endres. Konklusjonene ville kanskje bli de samme, men være mer velfundert.

Ingen UFO-ansvarlig

Siden høsten 2006 har Nick Popes stilling vært ledig, men fram til dette hadde David Clarke og hans kolleger, på samme måte som UFO-Sverige, i lang tid holdt kontakt og utvekslet informasjon med forsvarets UFO-ansvarlige.

- Samarbeidet har vært svært bra. Det er mye bedre å samarbeide enn å anse dem som motstandere. Dette gjør meg til en desinformator i visse britiske ufologers øyne. De kan ikke forstå hvordan jeg får tilgang til alt materialet.

- Jeg utelukker ikke at vi kan ha blitt besøkt av vesener for svært lenge siden, men ser ingen kopling mellom dagens UFO-rapporter og slike besøkende. Det finnes rett og slett for mange andre forklaringer som ligger nærmere. Men man må se UFO-problemet i en videre sammenheng og det fak-

tum at det kan finnes koplinger mellom paranormale opplevelser og ombordtakningsfenomenet. Vi kan riktignok ikke forklare dem, men det skader ikke å se dem i sammenheng.

Hvordan tror du ufologien vil utvikle seg i fremtiden?

- I den grad man kan snakke om ufologi som noe helhetlig - dypest sett er det en masse personer med ulik innstilling - så tror jeg på en liten og svært motivert gruppe mennesker. Jeg har stor tro på den modellen som de har i Sverige med et fantastisk arkiv og gode kontakter med både myndigheter og media. Men det er få steder hvor dette er tilfelle.

- Når en UFO-gruppe får ut materiale er det aldri det de vil ha. De tror alltid at det finnes noe annet. Så hver gang de får ut noen dokumenter styrker det dem i deres mistanker om at de føres bak lyset. Min egen erfaring, etter alle årene som jeg har gravd i det britiske forsvarets arkiver, er at de ikke vet mer enn vi gjør. Selvsagt vet de mer enn oss når det gjelder radar, flyulykker og annet, men ikke når det gjelder selve UFO-spørsmålet.

Ny bok klar

Høsten 2006 sluttførte David Clarke sammen med parhesten Andy Roberts arbeidet med en bok som de har samlet materiale til i de siste 15 årene. Tidligere har de samarbeidet om bøkene *Out of the Shadows* og *Phantoms of the Skies*. Denne gangen er det ikke UFO-fenomenet som står i fokus, men ufologene selv.

- Noen liknende bok er aldri tidligere blitt skrevet her i Storbritannia, sier David Clarke. Men det finnes mye å diskutere rundt ufologene og deres måte å arbeide på. Seriøse ufologer retter seg inn mot harde fakta, men vil helst ikke ta opp kontaktpersonenes budskap. Dette blir en bok om foreningene, medlemsbladene og menneskene bak dem. Ett kapittel handler om lysene i Warminster og Arthur Shuttlewood, et annet om Aetherius Society, et tredje om "flygende tallerkener fra helvetet", et om kjente mennesker som interesserer seg for emnet, et om UFO i populærkulturen, filmer, bøker, de første gruppene osv.

Noen bestselger vil boken neppe bli. Men det er David Clarke vant til. □

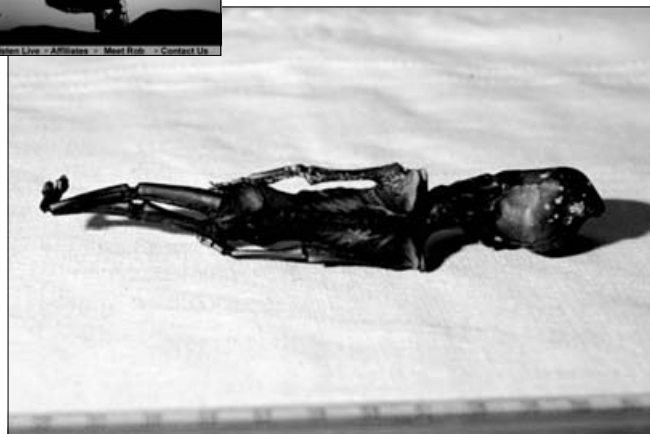
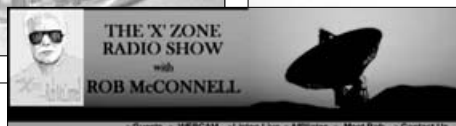
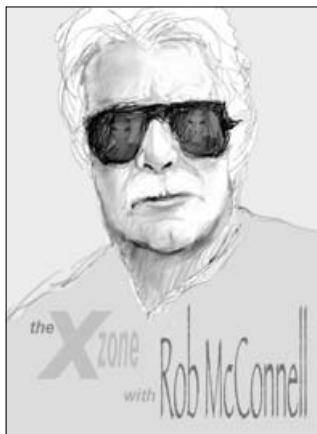
Intervjuet med David Clarke fant sted 2. juni 2006.

Kilde:

UFO-Aktuellt, nr. 4 2006

Oversettelse:

Mentz Kaarbø

Liten "alien" funnet i Chile!

Restene av et lite vesen, ikke stort mer enn 15 cm langt, skal ha blitt funnet et sted i Chile som er kjent for forsteinede trær og mineralforekomster. Forfatteren Steve Quayle sier at han ble oppmerksom på saken gjennom "eksobiolog" Ramon Navia-Osorio. Quayle uttalte også at det hadde vært observasjoner av levende vesener av samme type i Colombia, bare to måneder tidligere – og at et sykdomsutbrudd var satt i samband med dette.

Liknende små vesener har vært tegnet av Shoshone og Crow indianere; rapporter og legender om dem går rundt hele verden, sa Quayle, som spekulerte på om verdensomspennende endringer kan være årsaken til at slike vesener og ånder dukker opp [...]

Kommentar

Denne mildt sagt oppsiktsvekkende historien med tilhørende bilder er typisk for hva enkelte aktører innen "ufologien" kan fremsette i enkelte fora uten å møte særlig motstand. Saken er hentet fra nettstedet *The 'X' Zone Radio Show with Rob McConnell* (se illustrasjon over) som ved en rask gjennomgang bringer uttallige saker av samme kaliber til torvs. Tidsangivelse, nærmere geografisk bestemmelse etc. er ikke mulig å oppdrive.

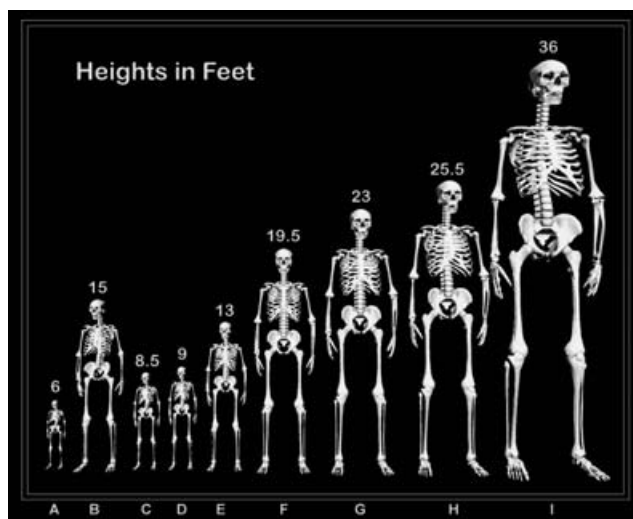
Det er neppe nødvendig å uttrykke overdreven tvil om denne saken, den er så utrolig at ytterligere kommentarer stort sett er overflødige. Det kan likevel tilføyes at den samme Quayle også henviser til både moderne og historiske funn av "giganter": Skjeletter (av "alien"- eller menneskelignende former) med lengde "17 to 19 ft. and beyond" (5,2 til 5,8 meter og lenger). På ovenfor nevnte nettsted refereres det til avisen *Pravda* (den russiske, dere vet) som, uten nærmere referanser, rapporterer fra en viss professor Ernst Muldashevs ekspedisjon til Syria, Liba-

non og Egypt. Her fant han gravene til "gigantene".

Ved å "google" professoren, ble artikkelen i *Pravda* faktisk funnet på nettet (dato: 1. desember 2005, der ekspedisjonen ble tidfestet til "begynnelsen av dette året" [2005]). Nærmere gjennomlesning gav imidlertid ikke stort annet utbytte enn en uttalelse fra Muldashev om at rester fra "gigantene" sannsynligvis aldri vil bli funnet. Dette på grunn av en slags metafysisk prosess der de døde vesenene, etter å ha bli gravlagt i sarkofager, dematerialiserte seg og ble omdannet til en form for energibobler som ble brukt av [datidens] levende mennesker i forskjellige sammenhenger (!).

HER slutter alle kommentarer...

— Mentz Kaarbo

Jorden er åpen for UFO-angrep

Tidligere UFO-ekspert i det britiske forsvaret, Nick Pope, advarer mot at forsvarsdepartementet har lagt ned sin X-files-avdeling.

Pope ledet selv avdelingen i det britiske forsvarsdepartementet, som etterforsket uforklarlige og angivelig utenomjordiske aktivitet, fra 1991 til 1994. Men ifølge Pope vil ikke britiske myndigheter lenger prioritere denne etterforskningen.

- Konsekvensene av dette kan bli store. Oppriktig talt er vi helt åpne, sier Nick Pope, ifølge SkyNews.

Slutter

Nick Popes uttalelser kommer i forbindelse med at han selv sluttet i det britiske forsvarsdepartementet i begynnelsen av november.

Han hevder at Storbritannia nå ikke lenger har noen systematisk etterforskning av rapporter om uforklarlige fenomener og observasjoner.

- Hvis du innrapporterer et uforklarlig flygende objekt, er jeg helt sikker på at du vil få et standardsvar om ikke å engste deg, påstår Pope, og hevder at det er fordi avdelingen som etterforsket disse observasjonene er lagt ned.

Dette tilbakeviser en talskvinne hos forsvarsdepartementet i landet. Hun sier ifølge The Mirror at alle UFO-rapporter blir etterforsket for å finne "bevis for hvorvidt Storbritannias luftrom har blitt krenket av fiendtlig eller uautorisert luftaktivitet".

Nick Pope.

Ingen overhengende fare

Ifølge Pope har det vært en rekke av "høyst troverdige" observasjoner av uforklarlige metalliske flygende gjenstander i Storbritannia. Men det er ifølge UFO-eksperten ingen grunn til panikk eller frykt for at et angrep fra utenomjordiske vesener skal være nært forestående.

- Det er ikke noe som tyder på at UFOene er fiendtlig innstilt, men vi kan ikke utelukke dette i fremtiden, sier Nick Pope, som selv er overbevist

om at vi ikke er alene i verdensrommet.

Kilde:

VG Nett, 11. november 2006/— MDK

Marsboerne uteblir

I Dagsavisen den 12. januar 2007 var det et helsides oppslag om UFO-observasjoner i Norge, presentasjon av UFO-NORGE og intervjuer med flere av medarbeiderne. Vi gjengir artikkelen i sin helhet.

Marsboerne kom ikke til Norge i fjor heller. UFO-NORGE fikk kun 68 rapporter om uidentifiserte flygende objekter.

- Kanskje så mye som 20 prosent av disse rapportene gjaldt dessuten hendelser flere år tilbake i tid, forteller webredaktør Harald Søvik i UFO-NORGE til Dagsavisen.

Enkelte av rapportene dreier seg om opplevelser så langt tilbake som til midten av 1980-tallet. Frykten for å bli stemplet som "bygdetulling eller en som ser syner", for å sitere en av fjorårets rapporter, stikker tydeligvis fremdeles dypt hos enkelte.

Det at en del nøler med å melde fra, gjør det vanskelig for UFO-NORGE å etterforske.

- Vanligvis blir 49 prosent av rapportene henlagt fordi de forteller om hendelser flere år tilbake i tid eller fordi observatøren er usikker på dato, klokkeslett, himmelretning eller hva vedkommende faktisk så, opplyser Søvik.

Ytterligere 49 prosent har ingenting med små grønne menn å gjøre.

- Denne andelen kan forklares med naturlig forekommende hendelser, for eksempel lyssterke planeter, kometer, meteoror, satellitter, perlemorskyer, bisoler, fly og værballonger, orienterer Søvik.

To av hundre

Dermed er det bare ynkelige 2 prosent av rapportene hvor det er snakk om reelle uidentifiserte flygende objekter.

- Men et UFO er ikke det samme som en flygende tallerken, et romskip eller noe lignende, påpeker Søvik.

- UFO-fenomenet refererer til en reell situasjon hvor man

ikke er i stand til å forklare det man ser. Når man bestemmer seg for at en flygende gjenstand er et romskip, har man tatt en avgjørelse som identifiserer gjenstanden og da er det derfor ikke lenger et UFO-fenomen.

- Hvordan har utviklingen i antallet UFO-observasjoner vært?

- På midten av 80-tallet var det populært å se UFOer. På 90-tallet avtok frekvensen, kanskje fordi mange nye TV-serier om temaet gjorde at folk ble lei av fenomenet, svarer Søvik.

Får ikke hjelp

Nå mener han likevel å se en tendens til økt UFO-interesse igjen, selv om 2006 i beste fall var et gjennomsnittså.

- De siste årene har vi fått 65-70 rapporter i året, forteller Arnulf Løken, som er UFO-NORGES representant i Midt-Norge. En overvekt av UFO-rapportene kommer for øvrig fra trøndelagsfylkene.

- Men det er nok bare toppen av isfjellet vi får vite om, tror Leif Norman Solhaug.

Han samler UFO-observasjoner i de tre nordligste fylkene for UFO-NORGE.

I likhet med Søvik tror Solhaug at det lave antallet UFO-rapporter kan skyldes at mange ikke lenger synes det er så spennende med UFOer. Mangel på hjelp til å sette UFO-fenomenet på dagsorden, har også betydning, mener han.

- Det som ville vært utrolig nyttig for oss, er et bedre samarbeid med Forsvaret i forhold til å få bekreftet og avkreftet ulike observasjoner. Men de siste årene har vi slitt med å få svar derfra.

Uvanlig objekt. Mens JoséEduardo Zappi svevde i luften tok hans kone et bilde av ham og det uvanlige objektet. Objektet var synlig i mindre enn 30 sekunder før det forsvant i løse luften.

Merkelig objekt over Brasil

Midt under en hanggliding-konkurranse dukket det opp et mystisk objekt. Etter 30 sekunder forsvant det igjen. Bildet over ble tatt av hustruen til sjefen for Sao Paulos antikidnappings-styrke mens hun avfotograferte sin mann som deltok i konkurransen.

Bildet ble tatt i 15.30-tiden på ettermiddagen 23. april, 2006. Konkurransen ble iaktatt av omkring 200 personer fra det 1400 meter høye fjellet Piripau, 15 kilometer fra Cambuquira i Brasil. Flere personer rapporterer å ha sett objektet i løpet av det halve minuttet det var synlig.

Det eneste kjente bildet av objektet ble tatt av hustruen til José Eduardo Zappi.

Objektet i kraftig forstørrelse.

Navnet hennes er ikke blitt offentliggjort. En av Brasils fremste UFO-etterforskere, Mário Rangel, skriver i en mail til undertegnede at "objektet dukket opp veldig raskt,

omtrent som om det materialiserte seg i luften." Avstanden fra fotografen til hangglideren var omkring 400 meter og bildet ble tatt med et Fuji Finepix S-7000 digitalkamera.

Det er vanskelig å si hva som har blitt avfotografert. Det er for uklart til å se detaljer. Objektet kan se ut til å være et tøyestykke som noen av de konkurrerende har mistet, og som har blitt tatt av vinden. Så snart det faller under horisonten, kan det være vanskelig å følge det med øyet.

Noen sikker forklaring finnes imidlertid ikke, og det forstørrede bildet gir heller ingen enkle ledetråder.

—Clas Svahn

Kilde:

UFO-Aktuelt, nr. 3 2005/Harald Søvik

Alternativmessen 2006

Av Ole Jonny Brænne

Helgen 17. til 19. november 2006 ble Alternativmessen i Oslo arrangert i regi av Alternativt Nettverk og med Øyvind Solum i kulissene. Omtrent alt som kunne krype og gå av såkalte alternative utstillere og foredragsholdere troppest opp på messen, for første gang avholdt i Valhall Arena på Helsefyr.

Det ble den største alternativmessen som noen gang har blitt arrangert her i landet og som nå også har fått status som Europas største messebegivenhet i alternativmiljøet.

Et større, lysere og åpnere lokale ga muligheter for en mer behagelig messebegivenhet, selv om mer enn 20 000 mennesker var innenfor dørene i løpet av helgen.

Nytt av året var ikke bare hallen, men også to store sirkustelt som rommet 900 og 500 publikummere. Fredag kveld var det største teltet for øvrig åsted for en stor konsert. Her medvirket blant andre Mari Boine, Sofian, Øystein Sevåg, Karen Jo Fields og dakotaindianeren Tom LaBlanc.

Messen åpnet fredag kl. 13.00 og holdt åpent til 20.00 (lørdag og søndag kl. 10.30-20.00), og inneholdt et fullspekket program. I tillegg til alle stands og utstillere, foregikk det konserter, aktiviteter og foredrag i 17 forskjellige saler. Derfor var det omtrent umulig å få med seg alt som foregikk denne helgen.

Jeg fikk ikke med meg så mye av fredagen, men jeg traff på Erling Strand, leder for Prosjekt Hessdalen. Han var innom messen som besøkende, akkurat som under-

tegnede. Av UFO-relaterte innslag var det ikke så mye på messen, det gikk mest i healing, krystaller og meditasjon. Men noe var det jo.

Vår "søster"organisasjon NETI hadde

gruppe hadde også egne stands.

Lørdagen gikk blant annet med til et foredrag med Eva Marie Brekkestø fra Norsk Kornsirkelforening som snakket om og viste bilder av kornsirkler. Vi traff også Britt-Kirsten "Bitten" Pedersen, forfatter av boken *Ingen Fremmed Fugl*, som var på bokhandelen Tanums stand både lørdag og søndag. Pedersen hadde, sammen med to venninner, en nærkontakt i Østfold i 1995 (tidligere omtalt i dette tidsskrift).

På søndag snakket Eva Brekkestø igjen om kornsirkler, denne gang om de som dukket opp i løpet av sesongen 2006. Rune Øverby fra NETI holdt foredrag om kontakt med utenomjordiske, der stoffet i hovedsak dreide seg om diverse kontaktpersoner og konspirasjonsteorier.

Av andre ting som foregikk denne helgen kan nevnes hypnoseshow med Andrew Newton, atskillige foredrag om akupunktur, healing, sjamanisme, hypnose/regresjon og tidligere liv, aura, feng shui, jordstråling, astrologi, engler, demonstrasjon av medier, og latterkurs (!).

Jeg benyttet anledningen til å få meg et aura-foto. Det vil si, det ble hele tre stykker

Oversiktsbilde fra messehallen.

egen stand på messen, som vi selvsagt avla et besøk. Etter tilbud fra undertegnede fikk NETI kjøpe et lass med DVDer fra UFO-Norge, for salg på messen, hvorav nesten alt ble solgt. Enda et bevis på at to foreninger med vidt forskjellig innfallsvinkel til UFO-fenomenet kan samarbeide. Norsk Parapsykologisk Selskap og Norsk Kornsirkel-

NETIs stand.

Norsk Kornsirkelgruppes stand.

– et på fredag og to på søndag – fra forskjellige stands. Jeg ville sammenligne aura-fotoene og se om de ble like eller ikke. Det jeg fikk på fredag var oransjegult. Det første jeg fikk på søndag (nr. to) viste en blågrønn aura rundt overkroppen. Det tredje bildet, tatt fem minutter senere, var helt gulrødt.

Ingen av “fotografene” kunne gi noen god forklaring på hvordan det hele virket rent teknisk (hvordan kan et kamera registrere en aura som vanlig lys?). Jeg spurte hvordan det var mulig at min aura kunne være så forskjellig på tre forskjellige bilder – forøvrig tatt av tre forskjellige kameraer – men det var bare flau og lett nervøs flirning kombinert med flakkende blikk å få i retur. Men for kr. 200,- til 350,- pr bilde er det sikkert god butikk. (Aura-foto er selvsagt bare bløff – se for eksempel <http://www.thiaouba.com/kiref.htm> og <http://www.csicop.org/si/2000-05/i-files.html>).

Messen var godt besøkt alle dagene til tross for en stiv inngangspris på kr. 150,- pr. dag. Neste år får vi satse på at UFO-NORGE også har sin egen stand på messen – selv om det koster! Kanskje har vi et aura-fotografi å tilby vi også, skal vi si til 20 kroner stykket – bare for å sette bløffmak-erne ut av business?! □

I midten, over: Vår medarbeiders aura, slik den fremstod på et av fotografiene.

Alternativt Nettverk

Hjem
VISJON
Ordbok
Messer
Forum
Aktiviteter
Arkiv
Kontakt

Ånden i mennesket

Neste nummer av Visjon kommer ut i romjulen.
Vi i redaksjonen ønsker våre lesere en god jul og et godt nyttår!

Seneste utgave

Bli abonnent på VISJON her!

Søk

annonser

Den Nye Kristusenergien

Leter du etter søt stevia?

nyheter

Fullmåne påvirker søvn?

11.01.2007 - Tre sveitsiske forskere har funnet ut at søvnmønsteret til testpersoner ble påvirket av månens "størrelse". Les mer

Horoskop for januar

08.01.2007 - Her kan du se hva stjernene har å si om ditt stjernetegn denne første måneden i det nye året! Les mer

Ni kosttilskudd stoppet

05.01.2007 - Statens Legemiddelverk har nå stoppet salget av ni kosttilskudd, siden de anses som legemidler. Se listen her. Les mer

Kjøper klimavoter

04.01.2007 - Folk begynner å få gylene opp for verdien av å gjøre opp for seg når man er med på å slippe ut klimagasser. Interessen for kjøp av klimavoter øker. Les mer

Siste utgave av VISJON

15.12.2006 - Snart er det klart for nyutgåven av magasinet VISJON. Les om astrologi for 2007, maktspill i Vatikanet, psykosyntese og mye mer! Les mer

relevante lenker

Prøv vårt forum!

I forumet kan du diskutere stort og smått. Der kan du ta opp temaer du lurer på eller brenner for.

nyhetsbrev

Ønsker du å motta vår nyhetsmail en gang annenhver måned? Skriv inn din e-post under og trykk send:

spørreundersøkelse

Er du abonnent på magasinet VISJON?

☐ Ja ☐ Nei

Stem Resultat

aktivitetskalender

Januar, 2007

13.01.: Selvutvikling 3

Arrangøren av messen, Alternativt Nettverks hjemmeside.

BOKANMELDELSER

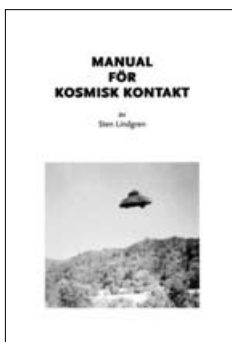
Ved Mentz Kaarbø

Manual for kosmisk kontakt

Sten Lindgren

Strands trykkeri, 2005

Sten Lindgren er uten konkurranse Sveriges mest kjente UFO-kontaktperson. Helt siden midten av 1960-tallet, da han sammen med sin venn Christer Jansson grunnla Intergalaktiska Federationen (IGF) har han vært en sentral skikkelse i svensk ufologi. I den selvbiografiske boken *Dialog med kosmisk Kultur*, som kom ut i 1997, reddegjør han for sitt mildt sagt eventyrlige liv, som innbefatter en mengde med påståtte kontakter med rommennesker og observasjoner av deres fartøyer. Sten Lindgren er de kosmiske rombrødrenes ambassadør og talsmann i Sverige.

Nå har han på egen hånd trykket en oppfølger: *Manual for kosmisk Kontakt*, trykket på Strands trykkeri i Ludvika i 2005. Om selvbiografien var temmelig konkret og interessant lesning så er *Manual for kosmisk Kontakt* litt av en skuffelse. De 93 sidene består for det meste av korte filosofiske/åndelige påstander i nærmest aforistisk form.

Sten innleder med å fortelle om en pilot i det svenske luftforsvaret som bare går under betegnelsen "J" og som ved flere anledninger har hatt "nærkontakter" over svensk luftrom. En av observasjonene inntraff over Ringsjön i Skåne der piloten påstod å ha sett et "150 meter stort sølvglinsende objekt, med en 30 meter høy kuppel". Noen dato nevnes ikke og saken er ikke kjent innen UFO-Sverige og finnes ikke i Arkivet for UFO-forskningens rapportarkiv.

Rundt 70 sider av boken vies til et antall "dialoger med CBH" – sunrise 1-7. CBH står for Cosmic Brotherhood, som er det arbeidsnavnet Sten har gitt den gruppen han har vært i kontakt med. Dialogene påstås å ha funnet sted i løpet av 1980- og 90-tallet, men det sies intet om det dreier seg om fysiske kontakter eller indre opplevelser.

Her er noen påstander fra dialogene: "Vi har slektenskap med CBH", "Supporten til Ne-

andertaleren ble stoppet. Genpåvirkning kan ha skjedd", "Jordmenneskene er fiksert på partikkelbegrepet. Når menneskene gir slipp på partikkelbegrepet, kommer de til å forstå mer", "Naturvitenskapelige fakta trengs for de mennesker som er fast i materien", "En svak politiker kompenserer med våpeninnkjøp, IT-satsing eller lignende", "Boktrykkerkunsten kom 400-500 år for tidlig. Kunsten å føre dialog er ikke ferdigutviklet."

Dialogene er en blanding av sunn fornuft, vakkert tankespråk, åndelige påstander, plattheter og en del ren galskap. De gir et forvirrende og kvasst inntrykk, på samme måte som mange liknende budskap fra rommennesker. Hva hadde den vestlige kulturen vært uten boktrykkerkunsten? Spør en Shakespeare, Voltaire eller i Sverige Carl von Linné og Johan Henrik Kjellgren. Her kan man snakke om mesterlig dialog. Kanskje rommenneskene synes at boklig lærdom og leseferdighet ikke er åndelig? Ifølge Sten har fem personer i Sverige vært i "avansert" kontakt med CBH og ca. 1000 blitt utsatt for "tangert kontakt". La oss håpe at de har fått mer vettig informasjon fra rombrødrene.

For meg personlig er den mest interessante delen av boken to sider med rubrikken "Nävsjökontakten 1965 Christers versjon". Kontakten ved Nävsjön høsten 1965 er en sentral hendelse i Sten Lindgrens liv og er beskrevet i hans første bok. Jeg tar den også opp til gransking i min bok *UFO i Myte og Virkelighet*.

I korte trekk hendte følgende: Daniel Glantz (tidligere Tryggve Glantz) i Nyköping innbyr Sten, Christer og Bernard Jordan (venn til Sten og tidligere medlem av Ifologiska sällskapet) til å være tilstede ved en kontakt med rommenneskene. Også Daniels daværende kone deltar. En kveld kjører selskapet ut til Nävsjön i Södermanland der en landet Adamskifarkost står på bakken. Daniel, hans kone og Bernard går fram og snakker med et rommenneske som kommer ut av farkosten. Etter kontakten kjører gruppen til et annet sted der Sten og Christer får noe av en mystisk opplevelse der stjernehimmelen komprimeres og kommer ca. ti ganger nærmere.

Jeg intervjuet samtlige vitner i 1986 og beskrivelsene varierer i forhold til hveran-

dre, spesielt med hensyn til hva som skjedde. Christer Jansson påstod da at han ikke så noen farkost, bare et lysskinn som kan ha vært en lykt som har sittet på et kjøretøy eller lignende. Han så ikke noen mann som de andre snakket med, mye på grunn av at han ble anmodet om å stå med ryggen til lysskinnet. Daniels forrige kone er overbevist om at det ikke fant sted noen kontakt. Hun så ingen farkost og husker heller ingen mann de skulle ha møtt. Bernard Jordan så et lys i skogen, men kan ikke avgjøre hvorvidt det kom fra en farkost.

Det morsomme er at i Stens nye bok har Christer Jansson endret sin versjon av hendelsen. Nå snakker han om en farkost på bakken og at han så en mann fra farkosten. Konstruksjon i ettertid?

De ulike versjonene av hendelsen, påstanden om at Sten og Christer følte det som om et "elektrisk hårnnett" avsøkte hodene deres før kontakten, samt den mystiske hendelsen etterpå har fått meg til å fundere på en alternativ tolkning. Da jeg intervjuet Daniels kone i 1986 fortalte hun at de i flere år hadde levd et "søndagshippieliv" med rusmidler som hasj og LSD. Påstanden er senere blitt bekreftet av flere andre personer. I sin tidligere bok sier Sten at de drakk te hjemme hos Daniel og hans kone før de reiste ut til Nävsjön. Kan det ha vært slik at Daniel i hemmelighet krydret teen med narkotika og at dette er forklaringen på de mystiske opplevelsene og også at beskrivelsene fra de ulike vitnene er så forskjellige og ulike? Dette er bare ren spekulasjon fra min side, men det kan være en mulig forklaring på hendelsen. Ved et intervju i juni 1985 forklarte Sten for meg at han anså det som en 50 % mulighet for at hendelsen ved Nävsjön var en bløff arrangert av Daniel.

Sten Lindgren er en fredfull mystiker som med patos og trass har fremført sitt budskap fra rommenneskene i mange tiår i en blanding av teosofi og rommystikk. Kanskje har Sten virkelig møtt utenomjordiske som utfører en form for psykologisk eksperiment med oss jordboere, men noe bevis for dette har jeg ikke funnet. En dag kommer jeg kanskje til å sette meg ned med Sten og få hans egen versjon av hva som virkelig skjedde og

Fortsettelse på side 30

LESERBREV

SKRIV TIL: UFO-NORGE, v/Ole Jonny Brønne, Karl Staaffsvei 70, 0665 Oslo. E-post: ojb@ufo.no
Benyttede innlegg kan bli redigert med hensyn til omfang og lesbarhet.

Ny fysikk

Nu har jeg i tre tidligere læserbreve skrevet op og ned ad stolper, hvad den danske forening "diføt" <http://www.difoet.dk/> og jeg arbejder med. Det ville måske være på tide, at fortælle om "diføt's" start i 1983 og baggrunden for dets virke.

Et lille selskab økologisk interesserede danskere besøgte 1980 en international kongres i Hannover. Her startede den tyske læge dr. Hans Nieper foreningen DVS = Deutsche Vereinigung für Schwerkraft-Feld-Energie. De i forvejen i ufologi og natur interesserede danske deltagere, havde også studeret den østrigske skovfoget Viktor Schaubergers arbejder fra tiden før og under anden verdenskrig og stødt i Hannover på en forening, der havde de samme interesser.

Efter hjemkomsten arbejdede man videre med indtrykkene og i 1983 startede man en dansk forening, hvis navn ligner en tilsvarende svensk pendant "Institutet för ekologisk Teknik" (IET). Den første formand, en lektor på Københavns universitet, begyndte sammen med en ingeniør og en sagfører. Selv kom jeg først med ved årsskiftet 1983/84 efter læsningen af en artikel i et dansk blad, der især handlede om "evighedsmaskiner". Det var vand på min mølle, idet jeg med aktive UFO-interesser siden 1960, som ingeniør med selvstændig virksomhed mente, at kunne bygge sådanne apparater, når opskriften var tilgængelig. Bl.a. havde dr Nieper skrevet en bog om emnet, der foruden mange eksempler på "evighedsmaskiner" (med patenthenvisninger) beskrev kongressen i 1980, samt en lignende kongres året efter i Toronto. Han var den første, der skrev om Tesla's batteriløse automobil fra 30'ernes USA (har jeg nærmere beskrevet i tidligere læser-breve). Desuden beskrives flere moderne arbejder om æterfysik og også Niepers egen tyngdeteori. Derfor indeholder navnet på den tyske forening "Schwerkraft-Feld-Energie" som i dag er ændret til "Raum-Energie" (DVR) www.dvr-raumenergie.de Det er jo enten tyngde- eller rumenergi (æterenergi), der

driver de såkaldte "evighedsmaskiner".

Som læge beskriver Nieper også alternative helbredsmetoder, som han bl.a. med succes anvendte på kræftpatienter i ind- og udland. Der er også en artikel om den franske læge A. Prioré's mikrobølgeanlæg fra 1960 til -80, der lignende det i tidligere læserbreve omtalte R.R.Rife-anlæg, kunne helbrede mange farlige sygdomme og derimellem kræft. Også dette initiativ blev hensynsløs undertrykt. I USA findes der et "Admiral-Ruge-Archiv" hvor Niepers artikler er opsamlet.

Nieper, der døde i 1998, var fortrolig med UFO-sagen og berettede om et gammelt rumskib eller en rumstation, der kredsedde om jorden.. Da man bordede anlægget, fandt man det tom!

Han vidste også om den tysk/jødiske psykolog Wilhelm Reich's forsøg med rekrutter. Reich kontrollerede de unge mænds kalorioptagelse i forplejningen og sammenlignede den med deres energiudfoldelse under eksercitsen. Han vejede dem og fandt et underskud i regnestykket, som kun kunne opvejes af en energioptagelse fra ukendt kilde (æterenergi?). I dag findes der mennesker, der lever i bedste velgående uden at spise!

Nieper har også studeret de ægyptiske pyramider og obelisker og påpeger umuligheden af, at disse kunne fremstilles med primitive hjælpemidler - her er han enig med Erich von Däniken.

Den foroven nævnte Viktor Schauberg-er eksperimenterede under krigen med flyvende tallerkener, som en svensk bog beskriver.

Jeg springer nu lidt i det, da jeg mener, at have opdaget den mekanisme, der fra tidernes morgen til i dag forhindrer mange gode tiltag til menneskets forbedrede tilværelse på jorden. Alle UFO-interesserede har hørt, at "dem derude" ikke må eller vil gribe forstyrrende ind i jordens skæbne. Vi må altså selv løse problemerne og jeg har dog også været inde på emnet før.

Nu er der måske nogen, der mener, at jeg har fået psykopati på hjernen. Det mente

i al fald den kendte redaktør for BT (boulevardbladet af *Berlinske Tidende*). Jeg havde igen forsøgt, at få lidt oplysning om vores forening i pressen, men han svarede:

Tak for din mail. Den fremstår for mig som udtryk for en helt usandsynlig mistænkeliggørelse af samtlige autoriteter på kloden. Det fænomen, som nogle har døbt konspiranoia. Jeg beklager, men det er mit indtryk.

Ak ja, jeg har jo foruden i UFO-Norge kun fået nogle af mine anskuelser i www.greycell.dk, netavisen "flox" og fagbladet "Ingeniøren" og netop førstnævnte er en konspirationsnettside.

Ikke desto mindre læste jeg i "søndagsavisen" en artikel om psychopater, hvor en kendt psykolog optæller 5 kendte danskere af slagsen, hvoraf kun den ene er kvinde. Såvidt jeg husker er kun 1% af befolkningen kvindelige psychopater, medens mændene udgør 2-4%. Men blandt ledere udgør de 10-15%. Der kan findes meget om emnet på nettet og her er man enige om, at disse mennesker forpuster deres medskabningers tilværelse fordi de er uden samvittighed og skamfølelse, lyver godt og giver andre skylden. Farlig fordi de også er dynamiske, nyskabende, selvsikre, charmerende og ambitiøse. De mindre heldige kan blive kriminelle, drankere og narkomaner.

Jeg har tidligere peget på nogle meget rige familier som den skjulte verdensmagt og da psychopati er arvelig, kan familien trods det, at ikke alle bærer genet, fortsætte med de "mest egnede".

Problemet er nu, at egenskaben er uhelbredelig, da personens manglende indsigth forhindrer psykologisk behandling. Måske kunne den omstridte genmanipulation gøre noget ved det, men vil i så fald blive forbudt – som alt hvad der medfører en ændring af den herskende verdens(u)orden.

Personlig beskylder jeg "skæbnen eller forsynet" at der stadig fødes disse skadelige individer. Derfor håber de troende på en frelser og især de kristne på Jesus.

Fortsettelse på neste side

BOKANMELDELSER

Fortsatt fra side 28

også få stille alle spørsmål som er ubesvarte. Selv om jeg har vært en av Stens skarpeste kritikere gjennom årene, tror jeg at han forstår at jeg kun er interessert i sannheten og å forstå hva som er hendt. Det tror jeg heller ikke at CBH ville ha noe imot.

HÅKAN BLOMQUIST
UFO-aktuelt nr. 4 2006/MDK

LESERBREV

Fortsatt fra forrige side

Måske har noen læst bogen "Bedraget med dødehavsrullerne" hvor Vatikanet afslører i, at ville forhindre en korrekt oversættelse i årtier. De gamle skrifter fra Essenersamfundet og delvis fra før Kristi fødsel beskriver Jesus som en profet på linie med alle andre profeter igennem historien. Man formoder, at Paulus ophøjede hans mester til **guds søn**. Dette gav de kristne (også talmæssig) deres særstilling, som i dag igen angribes af Islam. Ifølge Islam er Jesus en profet som Muhammed og en af deres forudsigelser beskriver sidstnævnte som den sidste ikke-jødiske profet inden dommedag.

Nå, men som født protestant kom jeg senere aktiv ind i UFO-bevægelsen og der lærte man om sjælevandring, der ikke vil skabe det utrolige mylder af opstandne ved dommedag. Andre bevægelser som spiritister, teosofier, antroposofier og buddhister er også tættere på sandheden.

Desværre lærer de fleste aldrig selvstændig tænkning og lader sig vildlede af ovennævnte magtmennesker, der desværre stadigvæk fødes fremover.

Med venlig hilsen, pensioneret maskingeniør, næstformand og bibliotekar i "diføt", samt medlem i flere tilsvarende, ind- og udenlandske foreninger

ALBERT HAUSER
Törring, Danmark

ABONNER PÅ UFO !

UFO-NORGE på frokost-TV

Torsdag 18. januar 2007 var Harald Søvik, ansvarlig for UFO-NORGES Internett portal, invitert i studio til NRKs frokost-TV. Her ble han intervjuet av programleder Petter Nome om forskjellige aspekter rundt UFO-fenomenet.

Etter en kort presentasjon ble det vist et innslag der en medarbeider fra NETI, Kjell Arne Høviskeland, beskrev sin observasjon av flere objekter sett over Tysnes for noen år tilbake. Han var overbevist om det han og et par andre kamerater hadde sett var et utenomjordisk fartøy. Siden har han observert UFO ved fem anledninger og stiller seg åpen for kontakt med utenomjordiske vesener.

På spørsmål om denne tilnærmingsmåten til UFO-fenomenet svarte Søvik ganske korrekt (og diplomatisk) at Høviskeland allerede hadde lagt sin egen fortolkning i det. Vår organisasjon hadde et mer skeptisk eller nøytralt syn på UFO-saken og er åpen for alle hypoteser, uten foreløpig å trekke noen konklusjon.

Deretter ble det vist flere bilder av forskjellige fenomener opp i gjennom årene som er innkommet til UFO-NORGE. Søvik fikk spørsmål om bakgrunnen til dem og gav beskrivelser og forklaring til de fleste; noen av dem var oppklart som konvensjonelle fenomener.

Til slutt ble det en diskusjon omkring mulighetene for å finne intelligent liv i Universet, der Søvik blant annet trakk frem den såkalte Drake-formelen. Utfra forskjellige utgangspunkt, ved å sette inn et henholdsvis optimistisk og et pessimistisk sett med data inn i leddene på ligningen, kunne man som resultat få enten en ganske stor sjanse for å finne intelligent liv, eller tilnærmet null.

Vår mann gjorde en utmerket innsats i å fremlegge UFO-NORGES syn på UFO-fenomenet på en tydelig og profesjonell måte og vi ser ham gjerne igjen ved fremtidig presentasjon i media.

— Mentz Kaarbo

UFO-krasj i Krasnojarsk

Følgende melding ble sendt ut fra det russiske pressebyrået Interfax 1. desember 2006:

I følge rapporter har et uidentifisert flygende objekt krasjet mellom byene Yeniseisk og Lesosibirsk, i Yenisei-distriktet beliggende i Krasnojarsk territoriet.

Lokale innbyggere sa at de observerte krasjet rundt kl. 10.00 lokal tid, og la til at de også så spor av ild i skogområdene, uttalte innenriksdepartementet til Interfax.

"En etterforskningsgruppe sammensatt av personer fra innenriksdepartementet i Krasnojarsk-territoriet og representanter fra transportkontoret, samt Rosavianadzor [institutt for flysikkerhet] ble sendt til stedet hvor krasjet skjedde", uttalte myndighetene.

Den sibirske regionale avdeling av Det russiske ministeriet for krisesituasjoner fortalte Interfax at de ikke kan bekrefte krasjet. Et Mil Mi-8 helikopter fløy over stedet og intet spor av noe krasj ble oppdaget, uttalte man.

Kommentar:

Dette var en ganske spektakulær og uvanlig melding som umiddelbart virket interessant. En sak som selvsagt krevde nærmere informasjon og søk på Internett ble foretatt i dagene etterpå. Imidlertid var det knapt mulig å få flere opplysninger om saken, noe som tyder på – ikke uventet, kanskje – at også dette kunne betraktes som en "avisand". Den originale ordlyden fra Interfax (på engelsk) går igjen i de aller fleste kildene på nettet, kun med et par unntak.

Enkelte kilder på nettet påstod faktisk at meldingen kunne være en dekkoperasjon for å avlede oppmerksomheten fra dramaet rundt drapet på den russiske eks-KGB offiseren Alexander Litvinenko. En besnærende tanke, men som alt annet kan slike innspill ikke betraktes som annet enn spekulasjoner.

Undertegnede ble (kort) intervjuet på Kanal 24 dagen etter, lørdag 2. desember. Det ble spurt om slike meldinger var vanlige, noe jeg svarte benektende til. "Opptil en gang i året eller sjeldnere, på verdensbasis". Flere saker har altså dukket opp tidligere, både fra Russland og andre land, men ingen utvetydig dokumentasjon er så langt kommet fram hva gjelder UFO-krasj eller nærvær av fremmede intelligenser på Jorden. I følge statistikken er det også relativt sannsynlig at også denne saken ikke vil avstedkomme noe som helst.

— Mentz Kaarbo

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjene imot artikler, leserbrev, presseklipp, linker, og andre innlegg til tidsskriftet – helst pr. e-post eller på diskett.

Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1500 ord, tilsvarende omtrent tre A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket – vi redigerer hvis det er nødvendig. De fleste

filformater kan benyttes. Vi tar også i mot tilhørende fotos/illustrasjoner, i de fleste formater. Bildetekster bør også utarbeides av forfatteren, selv om redaksjonen kan være behjelpelig med dette. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker primært personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse, eller gå inn på www.ufo.no. Herfra kan du rekvirere evt. skrive ut foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

E-post: redaktor@ufo.no

Folder: www.ufo.no/filer/

Ufonorge_info.pdf

UFO-NORGEs Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO-Norges Støttefond.

Merk talongen:

Støttefondet

Konto: 2470 17 28854

Adresse:

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

Støtt Prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles velvillig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort

eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen

v/Erling P. Strand

Bukholmveien,

Ullerøy

1747 Skjeberg

Postgirokonto: 0530 28 87545

På forhånd takk!

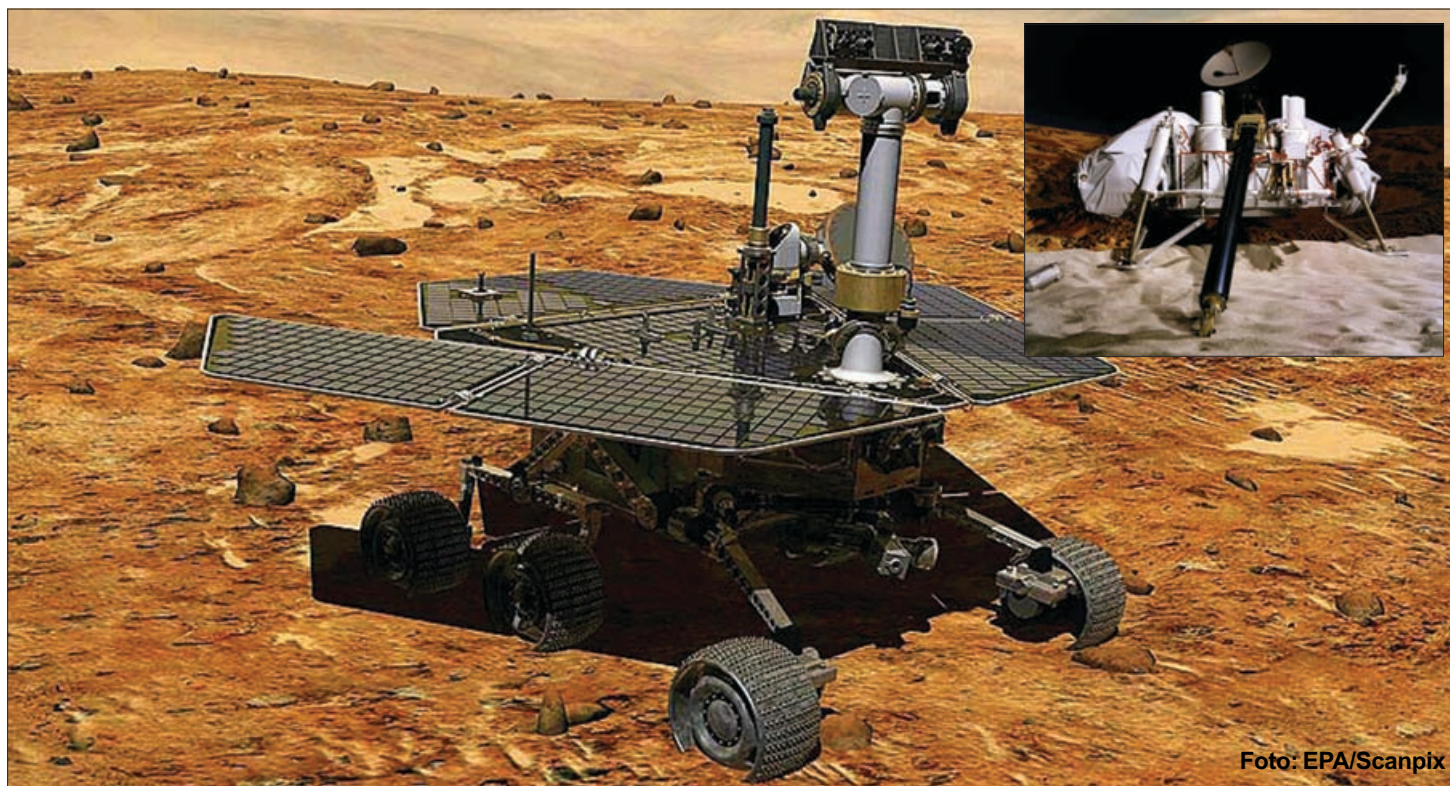

Foto: EPA/Scanpix

På jakt etter marsboere: NASAs romsonder Spirit og Opportunity landet på Mars i 2004. Oppdraget deres var å kartlegge muligheten for liv på Mars. Innfelt: En av vikinglanderne fra 1976 som muligens kan ha oversett liv på planeten.

NASA drepte marsboere

Sonder som romfartsorganisasjonen sendte opp på 1970-tallet, lette etter feil type livsformer, hevder forsker.

To romsonder fra NASA som landet på Mars på syttitallet, kan ha kommet over utenomjordiske mikrober og drept dem uten å være klar over det, hevder geologiprofessor Dirk Schulze-Makuch ved universitetet i Washington.

Hypotesen hans ble framlagt det the American Astronomical Society i går, og kan få store konsekvenser for NASAs neste tur til Mars i sommer, melder AP.

Lette etter feil type liv

I perioden 1976-77 undersøkte to Viking-sonder Mars på jakt etter liv, uten resultat. Nå mener Schulze-Makuch at problemet var at sondene kun var på utkikk etter en jordisk form for liv, med levende celler som inneholder saltvann.

Klimaet på den røde planeten er så kaldt og tørt, at det er mer sannsynlig at eventuelt liv på Mars ville ha inneholdt en væske bestående av vann og hydrogenperoksid.

En slik væske har en mye lavere frysetemperatur enn vanlig saltvann, minus 55,56 grader celsius, og cellene blir heller ikke ødelagt når væsken fryser. Blandingen kan også trekke sårt trengt vann ut av luften.

Druknet og stekte Mars-mikrober?

Ikke bare ville Vikingsonden ha oversett slike livsformer. De kan faktisk ha drept Mars-mikrober ved å drukne og overopphete dem.

- Problemet er at vitenskapsmennene på syttitallet ikke hadde en anelse om klimaet på Mars, sier Schulze-Makuch.

Et eksperiment sondene utførte, var å helle vann på overflaten. Det kan ha ført til drukningsdøden for enkelte hydrogenperoksid-baserte livsformer.

I et annet eksperiment, varmet sondene opp overflaten i påvente av en reaksjon. Varmen var sterk nok til å drepe de utenomjordiske livsformene i området, dersom slike var fantes.

Oppdager liv på nye steder

Det finnes lignende livsformer her på jorda. Bombardérbiller produserer en sviende væske som inneholder 25 prosent hydrogenperoksid, og som den bruker til å forsvare seg mot angripere.

De siste årene har forskere oppdaget liv der man tidligere trodde liv ikke kunne finnes, som i elver med høyt syrenivå i Spania og i isdekkede innsjøer i Antarktis.

Selv om Schulze-Makuch innrømmer at han ikke kan bevise at det finnes liv på Mars, mener han at det er sannsynlig at hydrogenperoksid-baserte livsformer finnes på Mars, forholdene på planeten tatt i betraktning.

I forrige måned oppdaget forskere tegn på at det finnes vann på Mars - et tegn på at det kan finnes liv på planeten.

Kilde:

Dagbladet.no 8. januar 2007/—MDK